

[11th May 1954]

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I have received the short-notice question and asked for information. As soon as I get the information, I will answer the question.”

III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (DEFINITION OF TURNOVER AND VALIDATION OF ASSESSMENTS) BILL, 1954.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I beg to introduce the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments Bill^a, 1954 and move—
‘ That the Bill be taken into consideration at once.’ ”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ On a point of order, கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நம்முடைய வருவாய் மந்திரி அவர்கள் இங்கு பிரேரித்திருக்கிறார்கள். அதை இந்த சபை ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்பது என் அபிப்பிராயம். காரணம் அரசியல் சட்டம் அதற்கு இடந்தரவில்லை. அதற்கு மூன்று காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லுகிறேன். முதலாவது, ஹைகோர்ட்டில் ஜஸ்டிஸ் ராஜகோபாலன், ஜஸ்டிஸ் சத்தியநாராயண அவர்களால் தீர்ப்பளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பை மீறுவதற்காகவே இந்த மசோதாவானது கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்தத் தீர்ப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற முக்கியமான அம்சம் என்ன வென்றால், நம்முடைய ராஜ்யத்திலே அல்லது எந்த ராஜ்யத்திலோ சட்டப்படி அதிகாரம் இல்லாமல் வரி வசூலிக்க உரிமைகிடையாது. இவ்வாறு அரசியல் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் இவர்கள் இப்படிக் கொண்டுவருவதால் அரசியல் சட்டம் பாதிக்கப்படுகிறது. இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 265-வது ஷரத்தில் இதுபற்றி தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது ;

‘ No tax shall be levied or collected except by authority of law. ’

இப்படி கான்ஸ்டிடியூஷன் சட்டத்தில் தெளிவாகக் கூறியிருந்தும் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவது முறையல்ல. அப்படி வரி வசூலித்ததும் முறை அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது அரசியல் சட்டத்தை அவமதிப்பதாகும். அப்படி அவமதித்தும் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்படுவதன் அர்த்தம் என்ன? அரசாங்கத்தார் 1950-ம் வருஷத்திலிருந்து வியாபாரிகளிடமிருந்து சட்டத்திற்கு விரோதமாக விற்பனை வரியை வசூலித்து வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது அவர்கள் செலுத்திய வரியையும் சேர்த்து விற்பனை வரி வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் இது சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருந்தாலும், இப்பொழுது இதை சட்டமாக்கிவிட மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை இங்குள்ள அங்கத்தினர்களை ஆதரிக்கும்படியும் கேட்கிறார்கள். ஆனால் சட்டமாக்குவதற்கு அதிகாரமில்லை.”

MR. SPEAKER :—“ சட்டமாக்குவதற்கு கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. We are going to give the necessary authority. When the Governor passes an Ordinance, do we not ratify it later ? ”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ அப்படிச் சட்டமாக்குவதற்கு அரசியல் சட்டத்தில் இடமில்லை என்பதைத்தான் நான் இங்கு எடுத்துக் கூறுகிறேன். அரசியல் சட்டத்தின் 265-வது விதிப்படி இந்தச் சபை அதிகாரப்படி சட்டமில்லாமல் வரி விதிக்க முடியாது. Authority of Law வேண்டும்.”

MR. SPEAKER :—“ முன்பு நடந்தது இறந்தகால விஷயமாயிற்றே.”

^a Published in the extraordinary issue of *Fort St. George Gazette*, dated 4th May 1954.

[11th May 1954]

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“இறந்தகால விஷயமானால் மட்டும் எப்படி செய்ய முடியும்? ஆகவேதான் இந்தச் சபைக்கு அதிகாரமில்லை என்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ஸ்பெஷல் ஆர்டினன்ஸ் வந்தால் நாம் ratify செய்யவில்லையா?”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ஸ்பெஷல் ஆர்டினன்ஸை செய்திருக்கலாம். அது வேறு; இது வேறு. இதற்கு அதிகார பூர்வமான சட்டம் வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால் அதை யாரும் பாதிக்கப்படாமல் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்று சட்டம் சொல்லவில்லை. எதிர்காலத்தையும் பொறுத்திருக்க வேண்டும். ஆகவே அரசியல் சட்டத்தை மீறி இந்த கடந்தகால வரி வசூல்களை ஒழுங்குபடுத்த ஒரு சட்டம் கொண்டு வருவது சட்டமாகாது, இந்தச் சபையிலும் செல்லுபடியாகாது என்பது என்னுடைய முதல் ஆட்சேபணை.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“Sir, I sympathise with the Deputy Leader of the Opposition for the peculiar stand he has taken because he is new to parliamentary life. He has not yet become fully conversant with the ways in which these Bills are dealt with. It is a well-known thing that when a court points out any defect in the working of a piece of legislation, it may even border on illegality, then remedial measures are taken. It is only to remedy such defects as have been pointed out by the High Court that this piece of legislation is being proposed now. It seeks only to regularize something which has not been done according to law. That is what this Bill contemplates; and with regard to the future, we do not propose any action though in that matter also we have power to legislate.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, the question is one of jurisdiction of this House. We often undertake legislation providing for retrospective effect. It is a well-settled principle of law that we can have retrospective legislation and this is done only when defects are pointed out in any law already in force. For example, the Validation of Non-conforming Marriages Bill itself is a retrospective legislation which was undertaken on account of certain defects pointed out by the Courts. It is nothing against the dignity or the decision of the Court as such. This Legislature is a sovereign body and is entitled to legislate even with retrospective effect. That is not barred by the Constitution. I am sorry that the Deputy Leader of the Opposition should have taken this stand with reference to the powers of this House.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் சொன்ன ஆட்சேபணைக்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லை. இந்தச் சபைக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய அவாவும். ஆனால் என்னுடைய ஆட்சேபணை என்னவென்றால், இந்தச் சபைக்கு இதைக் கொண்டுவர அதிகாரமில்லை என்பதுதான். நிதி மந்திரி அவர்கள், ‘சுயமரியாதைக் கலியாணத்தை ஒழுங்கான சட்டம் ஆக்கவில்லையா,’ என்று அந்த அதிகாரத்தைச் சொல்லுகிறார். அந்த திருமண விஷயத்தை நான் எதிர்க்கவில்லை. அது வேறு. ஆனால் வரி சம்பந்தமாக விதி செய்வதற்கு இந்தச் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய ஆட்சேபணை. அரசியல் சட்டத்திலே . . .”

[11th May 1954]

MR. SPEAKER :—“ We have power. It is a principle which all Legislatures follow. ”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ நமது வருவாய் மந்திரி அவர்கள் எனக்கு அனுபவம் இல்லை என்று கூறினார். எனக்கு அனுபவம் இருக்கிறது, இல்லாதது என்பதுபற்றி நான் கவலைப்படவில்லை. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அவர் செக்ரட்டரிகளின் அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு பேசக்கூடாது. அப்படி பேசினால் இவ்வாறுதான் நடக்கும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் யாருடைய உதவியும் இல்லாமல் என்னுடைய சுய முயற்சியாலேயே பேசுவதில் எனக்கு மகிழ்ச்சியே. இதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் முக்கியமாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ”

*** THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“ Secretaries are competent to advise and if you only know what valuable advice they give, you will appreciate their views. Because the hon. Member does not have access to any Secretary, he is making that allegation. ”

*** SRI M. KALYANASUNDRAM :—**“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது அவர்களுடைய யோசனையின்படித்தான் இந்த மாதிரியாக ஒழுங்கு செய்யும்படியான நிர்ப்பந்தம் வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது என்ன தவறு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பார்ப்போம். ஹைகோர்ட் கூறியுள்ள தீர்ப்பை நிராகரித்து இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்றாலும் பரவாயில்லை. சேல்ஸ்-டாக்ஸ் அபெலட் டிரிபியூனல் இந்தப் பிரச்சினைப்பற்றி தெளிவுபடத் தீர்ப்பு செய்திருக்கிறது. அதன்படியும் இம்மாதிரி வசூல் செய்வது தவறு என்று தீர்ப்பு வந்தது. மேல்கோர்ட்டுக்கு அப்பீல் கொடுக்க வேண்டுமென்றுசொன்னார்கள். இதை வியாபாரிகள் செய்தார்களா? இல்லை. சர்க்காரே அவர்கள் மேல் குற்றஞ் சாட்டி மேல்கோர்ட்டுக்கு இப்பிரச்சினையை அனுப்பியது. இது நியாயப்படி தவறு. இந்த முறையிலும் சர்க்கார் நியாயமாக நடந்து கொள்ளவில்லை. அப்படியிருந்தும் மேல்கோர்ட்டில் சர்க்காருடைய முறையை தவறு என்றே விளக்கி தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. 1939-ம் வருஷத்திய 3-வது பிரிவைப் பற்றி ஹைகோர்ட் தெளிவாக எடுத்துக் கூறிற்று. ஒழுங்குபடுத்துவதுபற்றி நாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளுகிறோம். ஆனால் ஹைகோர்ட்டின் நேரிடையான தீர்ப்புக்கும் முரணாக இந்த வரி வசூலிக்கும் முறையை ஒழுங்குபடுத்துவது அரசியல் சட்ட விரோதமானது என்பது என்னுடைய இரண்டாவது ஆட்சேபணை. ”

9-20
a.m.

“ அதோடு கூட நம்முடைய அரசியல் சட்டத்திலே சில அனுசூல்களும் இருக்கின்றன. அதன்படி நம்முடைய நிர்வாகம் பெரும்பாலும் மூன்று ஸ்தாபனங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (1) நியாய (Judicial) ஸ்தாபனம், (2) நிர்வாக (Executive) ஸ்தாபனம், (3) சட்டசபை (Legislature) என்று மூன்று விதமாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மூன்றாவது ஸ்தாபனம் நிர்வாக ஸ்தாபனத்தின் உதவியாலும், நியாய ஸ்தாபனத்தின் உதவியைக் கொண்டும் இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது. ஆகவே இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்களால் கொண்டுவரப்படும் இந்தத் திருத்த மசோதாவை நாம் நிறைவேற்றினால் நாம் அந்த இரண்டு ஸ்தாபனங்களையும் நிராகரித்தவர்களாவோம். அதோடு அபெலட் டிரிபியூனல் செய்த முடிவுகளையும், உத்தரவுகளையும் நிராகரித்தவர்களாவோம். அந்த நிலைமை ஏற்படக்கூடாது. இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுவதில் Natural principle of jurisdiction முறையைக் கைப்பற்றி அந்த முறையில் நிறைவேற்ற வேண்டும். ஆகவே இப்பொழுது ஒழுங்கு செய்யப்போவதாக கொண்டுவரப்படும் மசோதா அந்த முறையில் இல்லை என்பது என்னுடைய ஆட்சேபணை. ”

MR. SPEAKER :—“ I think at the outset I straightway told the House that we have powers to legislate this measure. ”

BILL, 1954

11th May 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ May I add without enacting any aspersion on the Judiciary as such we have powers to enact this piece of legislation? ”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ அதோடு ஷரத்து 14-இன் கீழ் உள்ள பிரிவுப்படி வியாபாரிகள் மீது குற்றம் சாட்டுவது தவறு. தவிர இங்கு குறிப்பிட்ட சில வியாபாரிகள் சர்க்காருக்கு எதிராக வியாஜ்யம் செய்து ஹைகோர்ட்டு வரை போய் இந்த வரி வசூலித்தது தவறு என்ற முறையில் முடிவுகளைப் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். அந்த முடிவுகள் பலன் என்னவது? அவர்களுக்கும் இதனால் எதிர்த்துப் போராட உரிமையிருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் ஹைகோர்ட்டுக்குச் சென்றாலும் அவர்களுக்குச் சாதகமான உரிமை கொண்டாடும் தீர்ப்பே கிடைக்கும். ஆனால் இப்போது கொண்டு வந்துள்ள இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினால் அவர்களுக்கு அந்த உரிமை எல்லாம் போய்விடுகிறது. பின்னர் இந்த மசோதாவின் கீழ் வரக்கூடிய வியாபாரிகள் ஹைகோர்ட்டுக்குப் போகமுடியாமல் போய்விடும். ஆகவே இந்தப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் குறுக்கே இருப்பதால் தான் இப்பொழுது இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவருவது அரசியல் சட்டத்தின் 14-வது பிரிவுப்படி தவறு என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறேன். இப்பொழுது இதை நிறைவேற்றக்கூடாது என்பதை என்னுடைய முன்ருவது ஆட்சேபணை.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I think it is the peculiar privilege of lawyers to argue on a point whether it is one with which they are concerned or not. But I am sorry the hon. the Deputy Leader of the Opposition has taken the role of a lawyer. I would request him not to copy the role of a lawyer with whom he is associated. I am trying to shed that mentality of a lawyer so long as I am functioning here as a legislator. We cannot put on the role of a lawyer here and argue indefinitely on things which are irrelevant to the subject with which we are concerned. Of course, it is a job for the lawyers practising in courts to go on arguing indefinitely on things which are quite unrelated to the subject with which they are concerned. But we cannot question them because that is their profession. So long as we are functioning here in this House as legislators, I think we should endeavour as far as possible to confine ourselves to the relevant points with which we are concerned and not go on dilating on things which are quite irrelevant to the subject under discussion. We should try to talk on subjects which are relevant to the Bill under discussion.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister for Land Revenue may now proceed with his Bill.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, it has been the practice in the Commercial Taxes Department, in assessing a dealer to tax under the Madras General Sales Tax Act, to include in his turnover amounts collected by him by way of tax under the Act. In its judgment, dated 7th January 1954, the Madras High Court has held that such assessments and levy are *ultra vires* in so far as they are based on inclusion in the turnover, of amounts collected by way of tax. The assessments and levy were made in good faith and have to be legalized. It is, at the

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [11th May 1954]

same time, proposed to accept, with effect from 1st April 1954, the statement of the law made by the High Court and not to include in the turnover of a dealer, for purposes of assessment, amounts collected by way of tax subsequent to the 1st April 1954.

“ Sir, the reason why we have not included in the Bill the period from January to March is that they relate to transactions which are already over. If we want to apply the principle enunciated by the High Court to those transactions also, it will amount to affecting all closed up transactions. That means it will not only affect the particular deal effected but the turnover amount also because in collecting the tax, the turnover amount was also taken into account and the assessment proceeded upon. Some of the assesseees may not be in the country. They would have left the country. Some would have been dead. And we have to go in search of their legal heirs. All these practical and administrative difficulties will crop up if we include the three months. That is why we have excluded the three months from January to March. We are giving effect to the judgment from 1st April 1954. We are giving retrospective effect in respect of this brief period of three months, because otherwise it will involve a lot of administrative difficulties, which I have pointed out earlier.

“ With these words I commend this Bill to the acceptance of the House.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be taken into consideration at once.’ ”

Mr. K. P. Gopalan may now move his amendment.

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I move the following amendment, viz. :—

‘ *That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.*’ ”

Sri S. Deivasigamany seconded the amendment.

MR. SPEAKER :—“ Amendment moved—

‘ That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.’ ”

“ The main motion as well as the amendment is now before the House for discussion. Mr. K. P. Gopalan may now speak.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ There are two kinds of dealers, viz., the registered and unregistered dealers. The registered dealers keep accounts of whatever goods they sell and at the same time, they keep another account regarding the sales tax they

14th May 1954]

[Sri K. P. Gopalan]

collect. The Hon. the Revenue Minister admitted that hitherto Government were collecting the tax on the turnover and on the sales tax also. So a tax is collected on a tax. I submit that that procedure is very illegal and incorrect. I want those Commercial Tax Officers who have collected the tax in that manner to be booked and punished accordingly. Besides there had been a decision of the Sales Tax Tribunal that this method of taxation was incorrect and illegal. Government somehow try to twist things and have come forward with this Bill. Their policy seems to be to do the wrong thing under right cover. I submit that this Bill is totally wrong in principle and is illegal. Moreover my comrade, Mr. Kalyanasundaram, the Deputy Leader of the Opposition, has raised certain legal objections. Therefore I respectfully submit that this Bill be referred to a Select Committee which may go into all the legal complications involved in this measure."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR:—"Mr. Speaker, Sir, I oppose this Bill and incidentally endorse the motion moved by my friend Mr. Gopalan for certain reasons. The Bill itself is presumably to legalize what has been declared by the High Court as illegal. The point decided by the High Court is neither novel nor one which could not have been anticipated by a reasonably clear legal mind. The point is this. Usually the dealers collect sales tax from buyers. That sales tax is not included in the price of the article. The price of the article cannot reasonably include the sales tax. The Government or the Sales Tax authorities in their desire to enrich the finances of the State included the sales tax collected from buyers also as part of the turnover. Suppose the price of an article is Re. 1 and one anna is the sales tax collected for it from the buyer. If 1,000 such articles were sold the tax was based on the turnover of Re. $1-1-0 \times 1,000$ and not Re. $1 \times 1,000$. That is how the dealer was taxed. This has been declared illegal by the High Court. The point now sought to be made in this Bill is to declare the High Court's decision null and void so far as collection of tax prior to 1st April 1954 was concerned. One major fact that should appeal to one and all is that the High Court in 1951, that is, three years ago, held the same decision and that is, that sales tax collected on the total turnover was illegal. The Sales Tax Appellate Tribunal took a decision and the Government treated its decision also with scant courtesy. 'The dogs may bark, but the caravan will pass on' said Sir Samuel Hoare long ago. Our Government are following more or less the same dictum so far as our courts are concerned. They say: 'The Appellate Tribunal may decide, the High Court may decide, but we will carry on as we like so long as we have a majority.' The contumacious attitude of the Government in bringing forward this Bill appears to me to be condemnable. The Appellate Tribunal, as early as 1951, decided that the sales tax collected by a dealer should not be included in calculating the turnover. The Appellate

2.30
am.

[Sri V. R. Krishna Ayyar] [11th May 1954]

Tribunal is the highest judicial authority appointed by the Government to decide questions relating to sales tax on appeal, subject of course to the general superintendence of, and appeal against its decision to, the High Court. When such an authority has given a decision, it is the duty of any law-abiding citizen and much more the duty of a Government constituted under the Constitution to abide by the decision and issue instructions to the Commercial Tax authorities not to collect tax on sales tax, which amounts to double taxation. Instead of abiding by that decision, the Government appealed to the High Court. The High Court's decision upheld the view of the Tribunal. The Government had to implement the decision of the High Court, as otherwise serious consequences would follow. Till the High Court gave its decision, the Government did not implement the decision of the Appellate Tribunal and this is highly reprehensible. That shows that the Government in this State are treating the Judiciary with scant courtesy.

“ The High Court's decision is obviously a declaratory decision. It has declared that the inclusion of sales tax collected by a dealer for calculating his turnover is illegal. Instead of giving effect to that decision, the Hon. Minister says that he is going to legalize an illegal act and give effect to that decision from 1st April 1954. When the Government have suffered a defeat in the High Court, to bring forward a Bill and say that this will validate what has been found to be wrong by the High Court will undermine the people's confidence in the judiciary. I submit that this will shake the very foundations of the faith of the people in the system of justice in this country. This is a very vicious precedent which should not be adopted or condoned by this House.

“ Yet another point. Let us see intrinsically what the position is. A large number of dealers have filed appeals. Some of them are pending before the Appellate Tribunal and some before the High Court. The appellants are entitled to the benefit of the law as it stood at the time of the appeal. Pending appeals will be affected by this Bill. This is an improper and unreasonable restriction on the dealers to go to the courts. A fair and straightforward method would be for the Government to take the matter to the Supreme Court. Let them go to the Supreme Court if they have faith in the Constitution and if they feel that what they do is right. Obviously, they do not do that. So they are adopting this back-door method or taking the devious route to legalize what has been found to be an illegal levy.

(At this stage, the Depty Speaker took the Chair.)

“ I submit that the sales tax collected by a dealer should not be included in calculating his turnover. What the Sales Tax Act contemplates is that a dealer collects the tax as an agent of the Government and transfers the amount *in toto* to the Government. What the Government now do is to collect from the dealer not only

11th May 1954] [Sri V. R. Krishna Ayyar]

the sales tax that he has collected from the consumers, but also to ask him to pay something more from his own pocket. I therefore commend to this House the rejection of this Bill.

“Whatever be the views of the Ministry regarding lawyers, I submit that lawyers have developed the healthy habit of looking at things in the proper perspective, which habit I commend for adoption by the Government also.”

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—“Mr. Deputy Speaker, Sir, this Bill has been brought forward to validate a levy which has been found to be illegal by the High Court. Either owing to ignorance or owing to want of understanding the spirit of the Madras General Sales Tax Act, the Sales Tax Department has been including in the assessment of the turnover of a dealer the moneys collected by him by way of sales tax. The High Court held that the levy of tax on the dealer on the basis of this turnover was illegal, inasmuch as the turnover included also the amounts collected by the dealer by way of sales tax from the consumers. Everyone is aware that bills are issued to the purchasers by honest members of the business community. But some traders do not issue any bills at all to evade their paying to the Government tax under the Madras General Sales Tax Act. In the bills, the price of the article and the sales tax collected on it are shown separately. That the sales tax collected should not have been included in assessing the turnover is a simple proposition which is evident on the very face of it. The Hon. Minister who has moved the Bill has not mentioned the amount that the Government will have to refund to the dealers if this Bill had not been brought forward and if the decision of the High Court were to be implemented. I do not know whether he has taken the trouble of ascertaining the amount. Evidently he was so sure that he could easily legalize what has been declared illegal. The Bill makes it clear that the Government are not going to include the sales tax collected by a dealer in assessing his turnover with effect from 1st April 1954. But the extra tax due to the inclusion of sales tax in the turnover collected prior to that date is not going to be refunded. In this connection, I am reminded of a Tamil saying : ‘யானை வாயில் போன கரும்பு திரும்பி வராது.’ Let not the impression be created in the mind of the business community that whatever they pay to the Government can never be got back, even if the High Court or Supreme Court declares that the payment made is in excess of what is legally due under the Act. In the case of income-tax, the assessee is asked to pay a certain sum in advance and at the end of the year adjustments are made from the advance on the basis of the tax due on the actual income. If this Bill is passed and any provision is made for advance payment nobody will come forward to pay any advance, because people will be afraid that they will not get back any excess that they might have paid. Therefore, even though there may be some loss to the Government, when once it is pointed out that the collection of the amount

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [11th May 1954]

9-40
a.m.

is illegal, it is but proper and just that they should be gracious enough to restore the amount illegally collected to the respective members of the business community, and invent some other method of taxation in order to compensate the loss, if any and if necessary. After all, all enactments, especially taxation laws should be liberally construed in favour of the subjects and not in favour of the State. The Hon. Minister knows this well. Now, the construction put by the High Court is just. The only thing is that the Commercial Tax Department people have acted wrongly in their over-enthusiasm. I won't say that their deeds are not in conformity with their position or official capacity. But they have collected something more than permissible in their misguided enthusiasm. Therefore, I think it is high time that the Government reconsider and drop this measure once and for all."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Mr. Deputy Speaker, Sir, there is also an amendment standing in my name which is practically the same amendment as that moved by the hon. Member Sri Gopalan. Nonetheless, I will support that amendment in the light of my own amendment. I quite welcome this Bill as being helpful to augment the revenues of the State. But my fear is whether the Hon. Minister in his attempt to get more revenues might not lose the revenues that he already gets. Here is a case which has been well illustrated by the Tiruchi Gold Merchants and Jewellers' Association. A study of these examples and comparisons will show where my fears are and I do not know whether the Hon. Minister is likely to allay my fears. Now, Sir, for the purchase of 10 tolas of gold, the value payable is Rs. 850, sales tax Rs. 2-2-0, making charges Rs. 12 . . ."

SRI B. P. K. RAJA CHIDAMBARAM:—"On a point of order, Sir. The hon. Member is not talking on the Bill before the House. He is talking on a Bill that is come up hereafter." (Laughter.)

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Sir, it has been moved that this Bill be referred to a Select Committee. I am trying to make out a case that it should be referred to a Select Committee."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"He is talking on a Bill which will be taken up subsequent to this Bill. The subject-matter of this Bill is quite different from that of the other Bill."

SRI V. BALAKRISHNAN:—"Oh! I am sorry."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"Sir, I oppose the very introduction of this Bill in this Assembly. It is stated that this Act be enacted in the Fifth year of our Republic. I do not know why an attempt is made to validate an unjust, illegal and unwarranted act of the Executive, in spite of the decision of the Appellate Tribunal and the highest Court of Judicature in our

[11th May 1954] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

State. I do not know why in the fifth year of our Republic such a notorious Bill—I shall so call it—should be introduced. I could have understood the purpose of the introduction of this Bill if merely by oversight or due to a lacuna in the enactment, such illegal acts had been committed by the Executive. But in 1951, the Special Tribunal constituted with reference to the collection of commercial taxes unequivocally stated in a judgment given by the Hon. Mr. Koman that the sales tax collected should not be added on to the turnover assessable to sales tax. It is after that that instructions were given by the executive officers of the Revenue Department to the officers concerned to the effect 'Let barking dogs bark; in spite of that, the caravans will go.' It is in that spirit that the whole thing has been manipulated. Here in the Statement of Objects and Reasons attached to the Bill it is stated that the assessments and levy were made in good faith and have to be legalized. I ask in all seriousness the Hon. the Minister for Land Revenue whether all acts done in good faith can be legalized. Now, there is a certain belief among the conservative women in our part of the country that if a girl having *morachuva*, that is, having a bad star, marries, the husband will die. It is a very good faith as far as the conservative old lady is concerned. But can we justify the murder of that girl just to save the son of the old woman who has married this girl? No. Good faith alone cannot count. Yesterday, the Hon. the Minister for Land Revenue was arguing that if the Government wanted more funds, they could not go on levying taxes in an unjust manner, that the means also would have to be justifiable and that the ends could not justify the means. Within 24 hours he comes here and says that an act was done in good faith and that, therefore, it should be legalized. I cannot agree to this, Sir. This is a legislative body; the highest organ of administration as far as this State is concerned and we are all responsible persons. If this Bill is passed, what will the people outside think about us? The High Court of the State has decreed that a certain Act is illegal. Here the Hon. Minister comes and says, 'We abide by the decision of the High Court, but what we have already done should be legalized. From tomorrow onwards we are not going to do it.' Sir, it will be a shame and a stigma on this Legislature if we do not oppose this Bill.

"Then, I was told that in about 300 cases decided by the Appellate Tribunal the Government approached the High Court. For every case taken to the High Court, the Government would have to pay thousands of rupees—I am speaking subject to correction—to the Advocate-General. The cost involved in taking these cases to the High Court would be a loss to the Government. Why is it that in spite of the fact that the Tribunal decreed against the execution of the orders of the Government the latter have taken the cases to the High Court, spending lakhs of rupees unnecessarily? Who is responsible for this unnecessary expenditure? Are the Government prepared to conduct an inquiry into this matter

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [11th May 1954]

and see that such irresponsible people are taken to task? The poor people of the State cannot pay for such acts done without any thinking and would bestowing any consideration on legal points.

"I can quote so many instances with regard to the *Producer-cum-Consumer* Societies in Malabar. In one society in Mullakkodi alone thousands of rupees were collected on this account because the sales tax collected by the societies was added on to the turnover assessable to sales tax. Due to this unsympathetic attitude of the Government, these societies had to pay thousands of rupees. This is very unjust. So, we should see that the amount collected after the decree, given in 1951 by the Appellate Tribunal, is ordered to be repaid. In the name of democracy, equity and justice, this should be done."

9-50
a.m.

SRI S. DEIVASIGAMANY :—"Mr. Deputy Speaker, I rise to support the amendment moved by my hon. Friend Sri K. P. Gopalan to refer this Bill to a Select Committee. I am aware that this House has a right to pass this Bill into an Act and give retrospective effect to it. But, we have to consider whether this will be proper. I submit that such a course of action will be most improper, especially as the highest court in our State, viz., the High Court has given a ruling that this sort of adding the sales tax collected to the turnover is unjust and inequitable. I am glad that the Government have themselves recognised this fact, viz., that they have been doing an unjust thing. That is why they have stated in the Statement of Objects and Reasons that this kind of adding sales-tax to the turnover will be discontinued, and that they 'propose to accept, with effect from the 1st April 1954, the statement of the law made by the High Court and not to include in the turnover of a dealer for purposes of assessment, amounts collected by way of tax subsequent to the 1st April 1954.' When the Government have themselves said like that, there is no reason why they should bring forward a Bill of this kind stating, 'No doubt we have done an unjust and unreasonable thing. Still, we want your support for passing this Bill into an Act so that what we have unjustly and unreasonably done may be legalised.' This cannot be accepted by anybody. This is a matter which has to be thoroughly gone into by a Select Committee before any action is taken. Further, hon. Members would have come to know by this time that the Central Government are thinking of bringing forward a comprehensive enactment with regard to sales-tax which would affect not only our State but all the States in the Union. In this respect also, it is necessary that the Bill should be considered in all its aspects and detail by a Select Committee. I do not want to go into the other reasons which have been mentioned by my Friends. I only want to submit again that this is a fit case which should be considered by a Select Committee."

* SRI N. GOPALA MENON :—"Mr. Deputy Speaker, this is after all a very simple amending Bill which does not merit the

11th May 1954] [Sri N. Gopala Menon]

language that has been used by many Friends opposite. They have been saying that the Government are guilty of an atrocity and have used other expressions which are rather too extravagant and absolutely unmerited. This is a very simple matter. The authorities have collected the tax and have included the same in the turnover. Probably to a trained legal mind, it would seem not proper to include the tax also in the price of the article as it would be a tax on tax. But to an ordinary person who goes and buys a material it may not appear like that. He only says that he bought a certain article for such and such a price including in it the sales tax also. I think the authorities should be acquitted of *mala fides* in this matter. After all, you must remember that sometimes it is not such a simple affair as one may imagine. I will give hon. Members an illustration. Take a marble stone worth Rs. 100. An artist makes a beautiful statue out of this marble stone and charges Rs. 5,000 for it. What is the price of the statue? It is Rs. 5,100. But actually the value of the marble is Rs. 100 and the value of the labour spent on it is Rs. 5,000. Therefore, when this statue is sold at Rs. 5,100 and sales-tax is based on this amount, the Government will really be assessing the labour that has been spent on it. Similarly, if you send your motor-car to any of that companies in Madras for repair, they supply some parts worth say Rs. 30. They engage on this work labour worth Rs. 100. You will get a Bill for Rs. 130 and sales tax will be levied on this amount of Rs. 130. There have been arguments and discussions from the time of Austin and Justinian regarding this, viz., whether the price of an article is the value of the material together with the value of labour spent on it. Even recently, there was a two-day discussion in the High Court, about a beautiful ring on which so much of labour was spent by a goldsmith. It weighed only a sovereign or so. The question to be decided was whether, for purposes of fixing the sale price for taxation, the value of the gold is to be taken into account or whether the value of the labour spent on it also has to be taken into account. Now it is admitted on all hands that if you have some material and spend labour also on it the price of the finished article is the value of the material plus the labour spent on it. Probably the tax-collecting authorities in their zeal to get more money for the Government, which I cannot say is improper, have included sales-tax in the turnover. It is, therefore, not a *mala fide* act which the persons responsible for the collection of the tax have done. Just like any other layman, they have said that the price of an article includes the labour charges, transport charges and other charges and taxes. It is in this spirit only these articles have been valued and taxed by the tax-collecting authorities. They said that the money that the merchants actually realised by the sale of these articles will be the basis and will be taken as the turnover and will be assessed. I, therefore, implore hon. Members opposite though they want to oppose this Bill, not to say that this is an atrocious measure which the Government have brought forward. I only request them to take the administrative

[Sri N. Gopala Menon]

[11th May 1954]

difficulties involved into account. There are thousands and thousands of persons from whom this excess tax has been collected. The labour involved in refunding the money will be enormous and will not be worth while. Possibly, the money these persons will be getting back will be quite incommensurate with the labour involved. So, there is no question of injustice or immorality in the levy of this tax. It has been held by the High Court as illegal. That is all. It does not mean that immediately we should refund all the money. In view of what the Hon. Minister has already said and in view of the administrative difficulties involved in refunding the money which will have to be done by engaging a number of clerks and officers and spending a lot of money on them, I think it is unwise to probe into the matter again. This matter may be given a quietus now. Some sort of irregularity has been committed. Let us validate what has already been done and from April 1954, let us conform to the law as laid down by the High Court."

9-58
a.m.

SRI C. KANDASAMY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்போது சபை முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மசோதா சர்வ சாதாரணமானது என்று கூறப்படுகிறது. குறிப்பாக, கனம் ரெவின्यू மந்திரி அவர்கள் இந்த மசோதாவின்மீது எழுப்பப்பட்ட ஆட்சேபங்களைக் காக்க எதிர்க்கட்சி உபதலைவருக்கு அனுதாபம் தெரிவித்தார். இம்மாதிரி யான மசோதாவை கொண்டுவரக்கூடிய நிலைமையில் கனம் ரெவின्यू மந்திரி அவர்கள் இருக்கிறாரே என்று அவருக்கு நான் என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால், சாதாரண மாகப் பார்க்கும்பொழுது இயற்கையாக எல்லோருக்கும் நியாயம் என்று படக்கூடிய ஒரு விஷயத்தில் அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் ஏற்கனவே தப்பாக நடந்துவிட்டார்கள் என்பதற்காக, அந்தத் தப்பை திருத்துவதற்குப் பதிலாக, அப்படிச் செய்வது பெரிய கஷ்டமான வேலை என்று சொல்லப்படுகிறது. தப்பு நல்ல எண்ணத்துடன் தான் நடந்தது என்று கூறிக்கொண்டு இதற்கு ஒரு மசோதாவை இந்தச் சபைமுன் கொண்டுவருவது வெகுவாக அனுதாபப்படவேண்டிய விஷயம். நேற்றையதினம் கனம் ரெவின्यू மந்திரி அவர்கள் தான் ரொம்பவும் நியாயமாக நடப்பதாகவும், எல்லோருக்கும் நியாயம் வழங்குவதே தன்னுடைய நோக்கமென்றும் கூறிக்கொண்டவர், இன்றையதினம் ஏற்கனவே அநீதி வழங்கப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு நியாயம் வழங்குவதற்குப் பதிலாக அந்த அநீதியை சட்டமாக்க முன்வந்திருப்பது ஒரு வேடிக்கையான விஷயம்.

“சமீபத்தில் ஹைகோர்ட்டு ஏற்கனவே வசூலிக்கப்பட்ட வரி சட்ட விரோதமானது என்று தீர்ப்பளித்த பிறகு, அந்தத் தீர்ப்பின் அடிப்படையில் ஆயிரக்கணக்கான வியாபாரிகள் தாங்கள் செலுத்திய வரியை திருப்பிக் கேட்கக்கூடுமென்று எதிர்பார்த்து, இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. எனக்கு முன்பாகப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் இது ஒரு சர்வ சாதாரணமான விஷயம் என்று சொன்னார். அவர் பல உதாரணங்களையும் எடுத்துக் காட்டினார். அதுமட்டுமல்ல, ஏற்கனவே வசூலிக்கப்பட்ட வரியைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுவதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. எல்லா வியாபாரிகளின் கணக்கை பரிசீலனை செய்வதற்காக ஏற்பட்டிருக்கும் ஒரு டிபார்ட்மெண்டுக்கு அதை மீண்டும் கணக்குப் பார்த்துத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் என்ன சிரமமிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. கடைகளில் நாம் சாமான்கள் வாங்கும்பொழுது சாமான்களின் விலை தனியாகவும், அதற்குக் கீழே ஒருவரியில் தனியாக Sales tax எவ்வளவு என்றும் Bill-ல் குறிப்பிடப்படுகிறது. Sales tax உத்தியோகஸ்தர்கள் இந்த Bill-களை சிரிப்பாத்து கீழே தனியாக

11th May 1954]

[Sri C. Kandasamy]

போடப்பட்டிருக்கும் தொகையை மட்டும் வசூலித்திருக்கவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக Sales tax-க்கு Sales tax வசூலிப்பது மிகவும் நியாய மற்ற முறை. ஏழைகள் வரி கொடுப்பதற்கு மறந்து போய்விட்டால், அரசாங்கம் கடந்த காலத்தில் வசூல் செய்யப்படாத வரிகளெல்லாம் இனிமேல் வசூலிக்கப்படமாட்டாது என்று ஒரு சட்டம் கொண்டுவருவதற்குத் தயாராக இருப்பார்களா? ஒருநாளும் அப்படிச் செய்யமாட்டார்கள். அதற்குப் பதிலாக வரியை வசூலிப்பதற்கு துரிதமான நடவடிக்கை எடுப்பார்கள்.

“சென்ற, 5, 6 ஆண்டுகளாக நம்தேசத்தில் வியாபாரம் வீழ்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. சிறிய கடைக்காரர்கள் எவ்வளவுபேர் நொறுங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். சட்டத்திற்குப் புறம்பாக sales tax-க்கு sales tax விதிக்கும் அளவுக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் நிர்வாக இயந்திரம் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதுதான் தொழில் வீழ்ச்சிக்குக் காரணம். ஏற்கனவே பல்முனை விற்பனை வரியினால் பல வியாபாரிகள் அவர்கள் தொழில்களை மூடிவிடும் நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று முறையிடக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக வியாபாரிகளிடையே ஏகப்பட்ட கிளர்ச்சி இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி பலவந்தமாகவும் நியாயத்திற்குப் புறம்பாகவும் sales tax-க்கு sales tax விதிக்கும் முறையானது ‘immoral’ என்று எனக்கு முன் பேசியவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் கூறுவது என்ன வென்றால், இது தான். இதுவரை வசூலித்தது வரியே அல்ல, சர்க்கார் கொள்ளை அடித்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் வருத்தத்துடன் சொல்லுகிறேன். ஏற்கனவே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற சிறிய வியாபாரிகள் இன்றையதினம் தங்கள் தொழில்களை மூடக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, வசூல் செய்த பணத்தை திருப்பிக் கொடுப்பதுதான் நியாயம். அப்படிச் செய்தால் நிர்வாகத்துக்குச் சங்கடம் ஏற்படும், உத்தியோகஸ்தர்கள் பழைய கணக்குகளைப் புரட்டிப் பார்த்துத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லுவது சரியல்ல. ஆகையால் இன்றையதினம் உத்தேசத்திலிருக்கும் இந்த மசோதாவை ஒரு செலக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை கொண்டுவரவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கிறோம் என்று மீண்டும் ஒருமுறை கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களுக்கு என்னுடைய அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ Sir, I rise to support the amendment moved by the hon. Member Sri Gopalan and in so supporting I wish to state that this Government seem to be suffering from what is called ‘lawyer phobia’. Or else, the Leader of the House would not have been so strong in his words, though the Government is dominated by lawyers.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am also a lawyer.”

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR :—“ I know that. That is why I said, ‘ though the Government is dominated by lawyers ’. The main intention of the Bill seems to be to appropriate the tax admittedly illegally collected from dealers by the Government. The intention of Government is not to include in the turnover the tax itself that has been collected but to legalise the appropriation. For, to do that a separate Bill is not necessary in view of the High Court judgment. So, instead of taking to task the officers who were responsible for such illegal collections, they are sought to be exonerated and excused under this Bill. This is a very bad precedent that the Government are setting up. They seem to say,

BILL, 1954

[Sri E. L. Raghava Mudaliar] [11th May 1954]

'we have collected something illegally, but we find it is difficult to refund it.' Morally, this is not good especially on the part of the Government. Justice demands that, however small is the amount that has to be refunded, whatever be the administrative difficulties in the way of refunding the illegal collections, the Government ought to find a way to refund the amounts to the dealers from whom they have been collected. Otherwise, the public would lose confidence in the Government and its administration. I, therefore, request the Government to see that the people are not reduced to such a plight and see that the amounts are refunded to the assesses in spite of the stupendous administrative difficulties which are stated by the Hon. the Revenue Minister.

"With these few words, I support the amendment seeking to refer the Bill to a Select Committee. I thank you, Mr. Deputy Speaker."

* SRI K. T. RAJU :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நீதி என்பது சர்க்காருக்கு ஒன்று, மக்களுக்கு ஒன்று என்று இருக்கக் கூடாது. பிரஜைகளுக்குப் பாதகமாக நீதி வழங்கப்பட்டால் அவர்கள் வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை. ஆனால் சர்க்காருக்கு எதிராக நீதி வழங்கப்பட்டால் சர்க்கார் தனக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அதற்கு விரோதமாக நடந்துகொள்வது என்பது சரியல்ல. அது நீதிக்கும், நேர்மைக்கும் புறம்பானதாகும். இன்றைக்கு இந்தச் சபையில் இருக்கக்கூடிய திருத்த மசோதாவை ஆதரிப்போமேயானால் நமக்கு இருக்கக் கூடிய கடமையினின்றும் தவறி நம் அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தவர்க ளாகவும் ஆவோம். இன்றைக்கு நம் முன்னால் இருக்கும் மசோதா என்ன? ஏற்கெனவே வரி கட்ட முடியாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களிடமிருந்து வரிக்கு வரியை இந்த அரசாங்க அதிகாரிகள் நியாய மற்ற முறையில் வசூலித்திருக்கிறார்கள். அது அநீதியானதென்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துவிட்டது. இந்தத் திருத்த மசோதாவின் மூலம் அதை நியாயமானதாக ஆக்க நாம் முயல்கிறோம். ஆகையால் இது சரியல்ல என்பதே என்னுடைய கருத்து. நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் இது முரணானதாகும். விற்பனை வரி அதிகாரிகள் தவறாக நடந்து கொண்டார்கள் என்றால் அதற்காக அவர்கள் வசூலித்த பணமெல்லாம் நியாயமானதாக ஆக்க நாம் சட்டம் செய்வதா முறை? வரிக்கு வரி வசூலிக்கும் போதே வியாபாரிகள் இதை ஆட்சேபித்திருக்கிறார்கள். பல வியாபாரிகள் இதனைத் தடுக்க கிளர்ச்சிகள் செய்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி வசூல் செய்வது நேர்மையாகாது என்று அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை அதிகாரிகள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதன் பின்னர்தான் அவர்கள் ட்ரிப்யூனலுக்குச் சென்றார்கள். அங்கு வியாபாரிகளுக்குச் சாதகமாகத் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டவுடன் சர்க்கார் அதை ஹைக் கோர்ட்டுக்கு எடுத்துச்சென்றார்கள். அங்கும் வியாபாரிகளுக்குச் சாதகமாகவும் சர்க்காருக்கு விரோதமாகவும் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டவுடன் தங்களுக்கு இருக்கும் மெஜாரிட்டி பலத்தைக் கொண்டு சட்ட ரூபத்தில் அதனை நியாயமானதாகச் செய்துகொள்ள முயற்சி எடுக்கப்பட்டால் அது சரியானதாகாது. இதை நிறைவேற்றினால் நியாயத்திற்கும், நேர்மைக்கும் புறம்பாக நடந்தோம் என்பதைவிட இந்தச் சபையின் கௌரவத்திற்கே இழக்கைத் தேடியதாக ஆகும். ஆகையால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மசோதாவை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்வதன் மூலம் இந்த ராஜ்யத்தில் நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் இடமுண்டு என்பதை நிரூபிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகையால் நானும் இந்த மசோதாவைக் கடுமையாக எதிர்க்கிறேன்."

(At this stage Mr. Speaker resumed the Chair.)

411th May 1954]

* SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 10-10 a.m.
 இந்த மசோதாவின் திருத்தப் பிரேரணையை ஆதரிப்பதோடு நான் ஒரு விஷயத்தை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன். நாம் இப்பொழுது இந்த ராஜ்ய நீதி மன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புக்கு எதிராக சட்டம் செய்ய முயற்சிக்கிறோம். இது சரியானதல்ல. சாதாரணமாக சிறிய சிறிய வியாபாரிகள், இந்த மாதிரியாக பாதகம் இழைக்கப்படும்போது, நீதி மன்றத்தின் உதவியை நாடிச் சென்றிருக்க முடியாது. பெரிய வியாபாரிகளினால்தான் அது முடியும். அவர்கள் தங்களுக்கு இழைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அநீதியான வரி முறையை எதிர்த்து அதிகாரிகளிடம் சொல்லியும் எந்தவிதமான பலனும் ஏற்படாததினால் கோர்ட்டுக்குச் சென்று சர்க்காருக்கு எதிராக தீர்ப்பைப் பெற்று வந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக அந்தத் தரப்பிலுள்ளவர்கள் அடிக்கடி சொல்லுவார்கள், ‘எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் நீதிஸ்தலத்தை விரும்பாதவர்கள். சட்டத்திற்கு விரோதிகள்’ என்பதாகவெல்லாம். ஆனால் இன்றைக்குச் சர்க்கார்தான் ‘நீதி மன்றத் தின் தீர்ப்பை அலட்சியப்படுத்தும் முறையிலும், நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு எதிராகவும் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து தாங்கள் செய்த காரியம்தான் சரியானது என்று சொல்லும் முறையில், மறைமுகமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவர முயற்சிக்கிறார்கள். சட்டத்திற்குப் புறம்பாக வரி வசூல் செய்த தோடு அல்ல. ஆகவே நாங்கள் நியாயமென்று ஊர்ஜிதம் செய்கிறோம் என்ற முறையில் இந்த திருத்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருப்பது வெறுக்கத்தக்கதாகும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“தவறுதிகழ்ந்து விட்டது. இது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்கது என்றுதான் நாங்கள் சொல்லுகிறோம்.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“செய்யும் தவறைச் செய்து விட்டு, அதையும் ஊர்ஜிதம் செய்ய ஒரு திருத்த மசோதாவையும் கொண்டு வரும்தோது அது ரொம்பவும் வருந்தத்தக்க விஷயமென்று சொல்வதை எப்படி ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? ஆகையால் இந்த மசோ தாவை நிச்சயம் கைவிடவேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றையதினம் பல ஏழை எளிய சிறிய வியாபாரிகளிடமிருந்தெல்லாம் வரி வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நியாயமற்ற முறையில் அவைகள் வசூ லிக்கப்பட்டன என்று தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டவுடன் அந்தப் பணத்தைத் திருப் பிக்கெடுப்பதுதான் நியாயமாகும். அதைவிட்டு அம்மாதிரியாக வசூல் செய்ததை சரியானதாக்கும் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதை நான் ஆட்சே பிக்கிறேன். ஆகவேதான் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. பி. கோபா லன் கொண்டுவந்துள்ள திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

“மேலும் இந்தச் சட்டத்தை நாம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினால் மக்கள் நம்மைப்பற்றி என்ன நினைப்பார்கள். அரசாங்கம் சர்வாதிகார மான முறையில் நியாயமற்ற செயல்களைப் புரிந்து வருவதாகவே எண்ணு வார்கள். மெஜாரிட்டி பலத்தைக் கொண்டு எந்த அநீதியை வேண்டு மானாலும் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று எண்ண சந்தர்ப்பம் அளிக்கும். அரசாங்கத்தினிடம் பணமில்லையென்றால் வேறு எத்தனையோ வழிகள் இருக் கின்றன பணத்தைப் பெறுவதற்கு. நம் நாட்டில் ஆண்டுதோறும் கோடிக் கணக்கில் லாபம் அடையும் பாரிக் கம்பெனி, பின்னிக் கம்பெனி, ஹார்வி மில் போன்ற எத்தனையோ ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன வரி போடப் படுவதற்கு. அதைவிட்டு ஏழை எளிய சிறிய வியாபாரிகளிடமிருந்து வரி வசூலிக்கும் ஒரு முறையை உண்டுபண்ணுவது நியாயமான தாகாது. ஆகவே இந்த மசோதாவை நான் பலமாக எதிர்ப்பதோடு இதைப் பொறுத்தகுக் கமிட்டிக்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்து இதைக் கடைசியாக கைவிடவேண்டுமென்பதே என் வேண்டுகோள். அதைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளு கிறேன்.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Motion moved by the Hon. the Minister for

[Sri S. Panchaksharam]

[11th May 1954]

Revenue and in doing so, I oppose the Motion for reference of the Bill to a Select Committee. The question posed before the House is simple. It is so short that I see no reason why it should go before a Select Committee for consideration. There has been opposition to the very introduction of this Bill on the ground that it is unconstitutional to validate an invalid provision in law and that the Constitution does not provide for all that. I submit, as the Hon. the Minister for Finance suggested this morning, that the Non-Conforming Marriages Bill which we were going to consider clause by clause is also a measure like this. That is, certain marriages have been held to be invalid and they were sought to be validated by this Legislature. There is also another Bill pending consideration by this House and that is the Electrical Undertakings Bill. Because of a small lacuna in the Act, the High Court has thought that the whole Act is void and this has resulted in disturbing vested interests that have been created in favour of the Government. Under these circumstances, if the House seeks to validate that measure by rectifying the defects pointed out by the High Court, I do not think it is beyond the scope of the powers of this House to do so. To say that such a measure cannot be enacted is not correct. Instances of this type are legion. Measures had been found to be invalid and also said to be *ultra vires* of the Constitution. But still, there were validation measures. One or two simple instances will prove my point. The Privy Council, in a case of an agreement by which an immovable property was sought to be conveyed by A to B, said that the transaction was not valid because the agreement was not registered. Forthwith, the Central Government came with a measure validating such unregistered agreements. It also said that it never was the intention of the Legislature that such agreements ever required registration in the past. Then there was another measure like this introduced by the Central Legislature. According to the Hindu law bequests and wills executed in favour of unborn persons are invalid. As soon as the Privy Council pointed out that such bequests and wills were invalid, out came a validating measure which sought to validate such bequests and wills with retrospective effect. To say that the Legislature has no power to legislate in such matters is an argument which cannot be accepted.

“ Then, Sir, it has been said that this Bill is devoid of reason and morality. One hon. Member sitting opposite said that this Government is very unresponsive, unreasonable and unimaginative and that the caravan passes on even though the dogs bark. That is an uncharitable accusation because the very introduction of a measure like this is proof positive that it is not the intention of this Government to allow the dogs to continue to bark. While the caravan was passing, the dogs began to bark. The caravan stopped its course to find out what was the reason for the barking. Here it has come out with a satisfying gesture so that the barking may cease. There is a lacuna in the Act pointed out by the High

11th May 1954] [Sri S. Panchaksharam]

Court and the Government have now come forward with a validation measure. The whole confusion, according to me, has arisen as a result of the interpretation of a particular section which contained unhappy words. It lent itself to a double meaning. Officers who man the Government thought that in computing the turnover of a particular merchant for purposes of assessment to sales tax, the sales tax added to the cost of articles purchased by him might also be included in the turnover. In fact, the Appellate Tribunal some two years ago held that such inclusion of sales tax in turnover was not right. But the judgment of the Tribunal was not a judgment in vain, binding on parties in parts only. But when the High Court saw the defect and gave its ruling that it was wrong to include the assessment in the turnover, the Government were quick in examining the position and introducing a Bill to rectify the defect. What is wrong about the measure? Why should people say it is immoral and unreasonable? The Section in the Act lent itself to a double interpretation. If the Sales tax officers committed the mistake or interpreted the Act in a particular way, why do people characterise the Government as uncharitable? The mistake is now sought to be rectified. In future such sales tax will not be included in the turnover. In the past if it has been collected, such collection is now sought to be validated because several difficulties may arise, if it has to be refunded. Supposing a thousand people in the City of Madras paid the additional tax on the turnover, such people may now ask for the refund of the excess tax collected. Sir, according to the rules framed for the destruction of Government Records, I believe these records are not maintained for over six months or a year at the most. If a claim is made by a merchant for some money collected in excess where are the records to assess the excess collected from him? Many practical difficulties would arise if a refund is to be made. Then the Government would be faced with a number of suits that would be filed by these merchants for refund of small sums of money collected in excess of the legitimate tax due from them. After all what is the excess that has been collected? They said it was immoral and unreasonable. In a hundred rupee Bill the tax may come to Re. 1-9-0 and on this 0-0-4 would have been collected in excess. Is this small collection immoral, I ask? If the things were sought to be rectified by refunding, things would become very bad, when particularly there are no records and the Government will be faced with number of litigations. Under these circumstances is it not the duty of the legislature to rectify the defect? I say there is nothing immoral about it. This House is in duty bound, to validate such excess collections and pass this measure; because also the Government have said that in future such taxes are not to be collected. I therefore support this motion of the Government."

10-20
a.m.

* SRI R. KRISHNAN :—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, നിലവിലുള്ള വിളനനികുതി നിയമത്തെ കച്ചവടക്കാർക്കു വലിയ ദുരഭിമാനമായിരിക്കുന്നു. കണക്കുവെക്കുന്ന കാഴ്ച അതിൽ മാത്രമല്ല കച്ചവടക്കാർക്കു ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതു്; ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തന്നിടുംപോലെ

[Sri R. Krishnan]

[11th May 1954]

നികുതി വസുലാക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായിട്ടും കച്ചവടക്കാർക്കു വളരെ കഷ്ടം നേരിടുന്നുണ്ട്. ഈ ബില്ലിൽ പറയുന്നതിനത്തിൽ കിട്ടുന്ന നികുതി ഒരുപക്ഷെ അത്ര കൂടുതലായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഇതു അനവധി കച്ചവടക്കാരെ പാപ്പരാക്കിത്തീർത്തുണ്ടെന്നുള്ളതു് വെറും പരാമർശം മാത്രമാണ്. നിയമപ്രകാരം ഈ നികുതി ഇടക്കാർ പാടില്ലാത്തതാണെങ്കിലും കച്ചവടക്കാരിൽനിന്നും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നികുതി ഇടക്കാക്കി. കച്ചവടക്കാർ കേസ്സു കൊടുത്തു അവർക്കു അനുക്രമമായി വിധി സമ്പാദിച്ചു. ഗവണ്മെന്റു് അതിന്മേൽ അപ്പീൽ കോടതിയിൽ പോയി. അവിടെയും ഗവണ്മെന്റിന് എതിരായിട്ടാണ് വിധിയുണ്ടായതു്. അങ്ങനെ അന്യായമായി കൂടുതൽ ഇടക്കാക്കിയ നികുതി കച്ചവടക്കാർക്കു തിരിയെ കൊടുക്കാതെ കഴിക്കാൻ നിയമമുണ്ടാക്കണമെന്നാണ് ഇപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. ഇങ്ങനെ ഒരു നിയമമുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു് ഈ അസംബ്ലിയുടെ അനുസ്ഥാപന യോജിക്കാത്തതാണ് എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഈ നാട്ടിലെ ആയിരക്കണക്കിനുളള കച്ചവടക്കാരോടു ചെയ്യുന്ന ഒരുനീതിയാണിതു്. ഈ ബില്ലു പാസ്സാക്കുന്നതു ഉചിതമാണോ എന്നതന്നെ ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇതു സെലക്റ്റ് കമ്മിറ്റിക്കയയ്ക്കണമെന്ന ശ്രീ കെ. പി. ഗോപാലൻ മേദഗതിയെ ആൻ അനുക്രമിക്കുന്നതു്. സെലക്റ്റ് കമ്മിറ്റിയിൽ വെച്ചു നല്ലവണ്ണം ആലോചിച്ചതിനുശേഷം ഈ ബില്ല് ആവശ്യമാണെങ്കിൽ വേണ്ട ഭേദഗതികളോടുകൂടി പാസ്സാക്കാവുന്നതാണ്. ”

SRI T. ANANTHA PAI :—“ Mr. Speaker, Sir, I think the House should have no hesitation in accepting the Bill as it is without being referred to a Select Committee at all. I do not think any serious consideration of the measure by a Select Committee is called for, because the measure is so simple if only we understand properly the real motive behind this measure. The decision of the High Court has made it illegal for the Government to collect any sales tax on the turnover. If it is sought by the Government to refund the excess collections, it might lead to a lot of litigation as was pointed out by an hon. Member. The assesseses involved are many, and the task of preparing a list of such assesseses and refunding the excess collection would not be commensurate with the trouble taken by the Government. The parties might be tempted even to demand a reasonable rate of interest on the money so collected. Under these circumstances, merely because the High Court has given a particular decision, it is not necessary to refund the excess collection. The High Court and the Supreme Court are bound to give decisions on the various Acts passed by the Legislature either in favour or against the Government. There is nothing wrong about the High Court giving a decision against the Government when their action is wrong. But Government have now said that in future they will not make this collection with due respect to the decision of the High Court. That must be sufficient proof that the Government do not want to do anything illegal. Recently, the Supreme Court had given certain decisions affecting the inter-State trade relations and the sales tax question involved therein. In terms of that decision, if the State Government were to collect taxes from merchants, I think the State Government would be entitled to collect as indicated by the Hon. Minister for Finance this morning, about 80 lakhs of rupees per year. Over a large number of years if the Government were to collect the tax, it might come to Rs. 8 to Rs. 9 crores. This tax that we are now asked to refund will only be a negligible portion of it. In that

11th May 1954] [Sri T. Anantha Pai]

case Government have considered the view-point of the merchants that it would not be fair to collect the tax with retrospective effect because the Supreme Court has given a particular decision. Therefore, in this case, I think the hon. Members of this House would accept that the Government should not be put in an embarrassing position, namely, that because of the decision of the High Court, Government should be made to refund the tax already collected. There must be a certain amount of give and take and mutual adjustment. So long as the Government do not want to do anything illegal, I am sure the House will support the Government and this measure wholeheartedly."

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—" Mr. Speaker, Sir, I rise to support the Bill and to oppose the amendment. In support of the amendment, some hon. Members said that the Government ought to refund the amount already collected. The Gentleman who argued that point has not realized to whom the amount would go, if it were to be refunded. If the amount is redistributed it would go to the traders. Is it the intention of this House or hon. Members who argued for refunding the amount, that it should go into the purse of the traders and not into the purse of the consumers. If it should go to the pocket of the consumer, is it possible for him to adduce evidence that it was he who paid that tax and is it possible for him to recover the amount from the trader to whom he paid the tax originally. This practical aspect of the matter has to be considered when hon. Members make any suggestions here. If it is the intention of those hon. Members who made the suggestion for refunding the tax collected, that the amount should not go into the pockets of the consumers, then it is a bad thing to support that the amount should go into the pockets of the traders. If the amount is in the pocket of the Government . . ."

SRI V. R. KRISHNA AYYAR :—" On a point of order, Sir. So far as I could listen, there was no Member who suggested that the levy paid by way of inclusion of sales tax in turnover really belonged to the consumer. What has been done is the sales tax has been included in the turnover and a sales tax on sales tax has been collected and the High Court has now decided that this is a kind of Governmental robbery from the dealer. So it has got to go back to the dealer. There is no equity suggested in getting it back for the consumer."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the point made out is that the merchants knew that this sales tax would be collected as the sales tax also was being included in the turnover. So in many cases sales tax has been collected to cover the entire assessment. In each case, it has been collected from the consumer and therefore if the amount were to be refunded will that go back to the consumer? That is the point made by the hon. Member."

[11th May 1954]

10-30
a.m.

SRI K. P. KUTTIKRISHNAN NAIR :—“ I am surprised at the point of order or the supposed point of order raised by the hon. Member, Sri V. R. Krishna Ayyar. Being a lawyer, I thought he would be able to understand what I wanted to say and that I need not expand the idea. Sir, if it is the intention of the proposers to see that this amount is to go into the pockets of the trader, I feel that we will be doing a wrong to the country. On the other hand, if it is to remain in the Government Treasury it will be utilized profitably for the welfare of the people of this land, and, on this account, I say it is unnecessary, it is inexpedient and it is unfair to refund this amount. People coming from Malabar know that in respect of certain assessments, the Government refunded the amounts to the traders and it was ultimately found that the traders pocketed it themselves and did not distribute it to the consumers. A lot of confusion arose over this and it is known to all of us that the refunded money never went into the pockets of the consumers.

“ Sir, another point which was stressed here was about the unnecessary expenditure incurred in getting a decision of the High Court in respect of this matter. We know, Sir, that when a Bill is brought by the Government, the Government have got certain intentions according to which they intend to act and the decisions arrived at by the officers will be in the light of these intentions. So, the Government will proceed on the intentions they had at the time of piloting the Bill. It is for the High Court to test the validity of these Bills which are subsequently passed into law and see whether there is any defect in them. Therefore, there is nothing wrong in the Government passing legislation according to their intentions. If any legislation is illegal, it is for the highest Court in this State to say that it is wrong, it ought not to be implemented and that it has to be modified. We have also to remember that when Bills are piloted in the Legislature, the person piloting the Bill will say whether any amendment, if accepted, would put the Government in an embarrassing position and whether it would offend the Constitution. Sometimes, it also happens that for reasons of political expediency and with the weight of the number of votes certain things are accepted in Legislatures irrespective of the fact whether they would stand the test of the provisions in the Constitution or the provisions of existing laws. When such Acts are passed, it is the duty of the High Court to say how far they should affect the people. It is for the High Court to construe the provisions of any legislation and say whether there is anything wrong in it. There is, therefore, nothing wrong in getting a clarification from the High Court as regards the exact position in law. It is the duty of every citizen and it is the duty of every Government to see that what is legally good and sound is administered and any money spent in getting a clarification from the High Court which is the highest Tribunal in the land is money well spent. A reference to the Select Committee is unnecessary because this is a simple Bill and I hope the House will accept it and vote against the amendment. Thank you, Sir.”

11th May 1954]

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கனம் மீ குட்டிகிருஷ்ணன் நாயர் அவர்கள் பேசும்போது எதிர்க்கட்சியினர் பல காரணங்களைக் காட்டி இந்த வரியை எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். குறிப்பாக அதிகமாக வசூலிக்கப்பட்ட வரிப்பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுப்பதில் யாருக்குப்போய் சேருவது என்பதுதான் தெரியவில்லை. வியாபாரிகளுக்கோ, பொதுமக்களுக்கோ ரூபாய் சேருவது ஒருபுறம் இருக்க, இப்போது சபை முன் விவாதத்தில் இருப்பது, விற்பனை வரிக்கு வரி போடுவதுதான். அதாவது 10 ரூபாய்க்கு காலணவீதம் வரி போடுகிறார்கள், அப்படி போடும் வரிமீது இன்னொரு வரி போடும்போது அந்த வரி 2½ அணுவாகிறது. இது சாதாரணமாக வியாபாரிகளைப் பாதிப்பதில்லை. ஏனென்றால் 10 ரூபாய்க்கு 2 அணுவும், 2½ அணுவாகவும் அதிகமாக வசூலிக்கிறார்கள்.

“கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்லியது விற்பனை வரிக்கு 2 அணு என்றால், இன்னொரு அறை அணுதான் அதனுடன் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கால் அணுவுக்கு கால் அணு தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி பலவிதமான குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கின்றன. இந்த அரசாங்கம் இதுவரையில் உலகத்திலேயே இல்லாத ஒரு முறையை கையாளுகின்றனர். இதைத்தான் இன்று சபையிலே ஆகேஷிக்கிறோம். மற்றொரு விஷயம். இந்த விற்பனை வரியை பலவிதமாக வியாபாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். நண்பர் சுயம்பிரகாசம் அவர்கள் விற்பனை வரி போடுவதினால் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதன் பிரகாரம் அபிவிருத்தி செய்ய உரிமை உண்டு. இந்த வரி விதிப்பது பரிபூரணமாக இருந்தால் அதிகமாக விதித்த வரிப்பணத்தைத் திருப்பித் தரவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மேலும் High Court-ல் விநோதமான தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவானது High Court-ன் தீர்ப்புக் காரணமாக இச்சபை முன்பு திருப்பிக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு சட்டம் மற்றொரு சட்டத்தில் சொல்லப்படும் அத்தனை உரிமைகளையும் பறிக்கிறது என்பதை பார்க்கிறோம். ஏற்கெனவே இந்தச் சபையில் விற்பனை வரிபோன்ற பலவிதமான வரிகள் அநேகம் போட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் வியாபாரிகளால் பலவிதமான தொல்லைகள் ஏற்படுகின்றன என்றும், அதிகப் படியான வரிகளை மந்திரி அவர்கள் விதிக்க முன்வந்திருக்கின்றனர் என்றும் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்று அநேக அங்கத்தினர்கள் சட்டசபையில் பேசி இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இங்கே கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டம் சரியாக இல்லை. ஆதலால் நான் இதை ஆகேஷிக்கிறேன்.”

SRI M. JAGANNATHAN :—“Sir, while supporting the motion for consideration of the Bill, I would like to emphasise that it is very very unjustifiable to refer this Bill to a Select Committee. It is very amazing and rather surprising to hear the Members of the Opposition—at least some of them—referring to this Bill as a measure which is wholly immoral and unjust. I wish to point out that standards of morality which are applicable to Government are different from those which are applicable to private individuals. When the State collects a tax it does so with *bona fide* intentions to augment its revenues so as to expend money for the benefit of society as a whole and for the purpose of carrying out welfare schemes for the benefit of the people at large. If in the course of the collection of such taxes any irregularity occurs it is not at all due to any *mala fide* intentions on the part of the Government. On the other hand, if an individual collects some money, commits a mistake, it is found that the mistake has been committed in furtherance of his own selfish ends, he is certainly punishable

[Sri M. Jagannathan]

[11th May 1954]

under any system of law. I should, therefore, say that the view taken by some hon. Members of the Opposition is based upon confusion of thought and this Bill should never be referred to a Select Committee. I also wish to point out that the question of taking into consideration the claims of petty businessmen for refunds will involve the Government in great financial hardship.

“That will be a drain on the financial resources of the Government. If Government were to refund the money they will have again to resort to fresh taxation to fill up the gap in their finances. Fresh taxation will again be disliked by the people at large. Therefore, from the point of view of maintaining financial stability, it is highly desirable that this Bill must be supported by this House. With these words, I support the Bill and oppose the motion for reference of this Bill to the Select Committee.”

10-40
a.m.

* SRI P. JEEVANANDAM :—“சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மசோதாவை செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்ற திருத்தத்தை ஆதரிப்பதற்காக நான் நிற்கிறேன். இரண்டு தரப்பிலும் இந்த மசோதா மிகப்பொருத்தமானதென்றும், இந்த மசோதா மிக அக்கிரமமானதென்றும் பேசப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரும்பொழுது இது எவ்வளவு பொருத்தமானது என்பதற்கு சர்க்கார் தரப்பில் என்ன காரணம் சொல்லுகிறார்கள் என்பதை கவனிக்கவேண்டும். மிக முக்கியமான காரணமாக சர்க்கார் தரப்பில் பேசக்கூடியவரிடமிருந்து தெரிந்து கொண்டது, ஏற்கெனவே வசூலித்த வரிகளை எல்லாம் திருப்பிக் கொடுப்பது சர்க்காரால் முடியாது என்று சோயிதமான முறையில் கூறினார்கள். அந்தப் பணம் Consumer-க்கு போவதானாலும் பரவாயில்லை. அது எப்படி போகமுடியும் என்று கேட்டார்கள்.

“மந்திரி அவர்கள் பேசும்பொழுது ஒரு உண்மையைக் கூறினர். சட்டத்தை நாம் பொருட்படுத்தாது இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்து இருக்கிறோம். ஹைகோர்ட்டுக்கு நாம் மதிப்புத் தரவில்லை. இந்தச் சபையிலிருக்கக்கூடிய நாம் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் என்ற தோரணையில், மக்களுக்கு நன்மை செய்ய இந்தச் சபைக்கு அதிகாரமிருக்கிறது என்பதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கூறினார்கள். இந்தக் கண்ணோட்டம் விற்பனை வரி சம்பந்தமாக சர்க்கார் தரப்பில் என்றைக்காவது இருந்திருக்கிறதா என்று கேட்கிறேன். வியாபாரிகளும் சரி, பொதுமக்களும் சரி சர்க்கார் போட்டிருக்கக்கூடிய விற்பனை வரிக்கு கடுமையான எதிர்ப்பை எல்லாத்துறைகளிலும் காட்டியிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் வியாபாரிகளும், 30 வருஷமாக காங்கிரஸோடு தொடர்புள்ள காங்கிரஸ் வியாபாரிகளும், மற்ற எல்லா தரப்பு வியாபாரிகளும், பொதுமக்களும் இந்த வரியை எதிர்த்து வந்திருக்கிறார்கள். இந்த வரி எவ்வளவு எதிர்ப்பைக் கொண்டுவந்திருக்கிறது என்பதற்கு இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய மந்திரி சபைக்கு முன்பிருந்த மந்திரிசபைத் தலைவர் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் கூறியதை நான் இங்கு கூற விரும்புகிறேன். விற்பனை வரியைச் சுட்டிக்காட்டி காங்கிரஸ் பெஞ்சியில் இருப்பவர்கள் கூட எதிர்தரப்பார் விற்பனை வரியைப் பற்றி சொல்வதை எடுத்துக்கொண்டு, ஆட்சியில் இருக்கக்கூடிய மந்திரிசபையையும், சட்டசபையையும் எதிர்ப்புக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டது என்றுகூட கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சபையின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் மந்திரிசபை, விற்பனை வரியைக்கொண்டுவந்து அமுல் நடத்தியிருக்கிறது என்பதையும் நான் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஏன்? வியாபாரிகள், இங்கே எதிர்தரப்பிலிருக்கும் அங்கத்தினர்கள், ஏன் அந்தத் தரப்பு அங்கத்தினர்களும்கூட இந்த வரிக்கு பெரிய எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு வேறு அத்தாட்சி வேண்டவே வேண்டாம். சட்டத்தை நீங்கள் கொண்டுவருவதும் ஹைகோர்ட்

14th May 1954]

[Sri P. Jeevanandam]

ரத் தீர்ப்பிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று சொல்லுவதும் சரியல்ல என்று சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். வரி போடுவதைத் தப்பிப்பென்று யாரும் சொல்லவில்லை. வரி போடாமல் இருக்க முடியாது. ஆனால் வரி எப்படிப் போடுவது, வரியை எப்படி வசூலிப்பது என்பது கவனிக்கப்படவேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய சர்க்கார் தரப்பு அங்கத்தினர் ஒருவர், சமுதாயத்திலுள்ள மக்களின் நன்மைக்காக பணம் செலவிடப்பட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். வருமானம், செலவினம் இரண்டையும் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். வரி எந்த அடிப்படையில் போடப்பட வேண்டும். தருமத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு, கொடுக்கக்கூடியவர்களுடைய சக்தியை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு போட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்கவேண்டும். விற்பனை வரியே தகுதியானதல்ல என்று வியாபாரிகள் ஆட்சேபனை செய்கிறார்கள். ஒரு முனை வரி போடுங்கள் கொடுத்து விடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மானத்தை வாங்காமலும், சிக்கலை ஏற்படுத்தாத முறையிலும் விற்பனை வரி இருக்க வேண்டுமென்று வியாபாரிகள் விரும்புகிறார்கள். வியாபாரிகளிடத்திலே விற்பனைவரிக்குமேல் வரி வசூலிப்பது தவறு என்று தெரிந்தும் சர்க்கார் அவர்களிடத்திலே அதை வசூலித்தார்கள். கோர்ட்டில் அது தப்பு என்று தீர்ப்புச் சொல்லப்பட்டது. அந்த முறையிலே சர்க்கார் அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டியவர்களாகிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு சர்க்காரால் நஷ்டஈடு கொடுக்கமுடியாது. நஷ்டஈடு கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு சர்க்கார் இன்றைக்கு ஒரு சட்டத்தை நியாயத்திற்கு விரோதமாக கொண்டுவரத் துணிந்திருக்கிறது. திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால், சர்க்கார் வக்கற்ற நிலையில் இருக்கிறது. அநியாயத்தை நியாயப்படுத்துவதற்கு சட்டம் கொண்டுவருவது சரியா? அநியாயமாக வரி வசூல் பண்ணினால் அதற்கு நஷ்டஈடு செலுத்த நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் சர்க்கார் அவ்வாறு நஷ்டஈடு கொடுக்கமாட்டார்கள்.

“எதிர்தரப்பில் இருக்கக்கூடிய நாங்கள் நியாயமான முறையில், வரி கொடுப்பதற்கு சக்தியுள்ளவர்கள் மீது வரி போடுங்கள் என்று பல தடவை கூறியுள்ளோம். ஆனால் அப்படிப்பட்டவர்கள் மீது கை வைப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் தயங்குகிறது. அரசாங்கம் வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கு வேறு புதிய முறைகளை கையாளக் கூடாதா? ஏற்றுமதி வரி முறையை அரசாங்கம் கையாளக் கூடாதா? அதன்மேல் செஸ் வரி விதிக்கக் கூடாதா? நேற்று என் கவனத்திற்கு ஒன்று பட்டது. அதாவது கடந்த மூன்று மாதங்களில் ஒரு கோடி பெறுமானமுள்ள பாம்புக்கால் வேர் தூத்துக்குடி துறைமுகம் வழியாக அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பொருள்கள் மீது தாராளமாக செஸ் வரி போடலாம். இம்மாதிரியான பல வழிகளில் வருமானம் வருவதற்கு வழி இருந்தும், ‘எங்களுக்கு வருமானத்திற்கு வழியில்லை, ஆகவே தான் இம்மாதிரி விற்பனை வரியின்மீது வாரிப் போடுகிறோம்’ என்று சர்க்கார் சொல்வது நியாயமில்லை. எழைகள் மீது வரிக்கு மேல் வரி போடுகிறார்கள். இன்னொரு பக்கத்தில் இருக்கும் ஹை கோர்ட்டினுடைய தீர்ப்புக்கு விரோதமாக இப்படி சட்டத்தைக் கொண்டுவருவது மக்களுடைய நன்மையை பாதிக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இந்த கண்ணோட்டத்தோடு பார்த்தால் இந்தக் கொள்கை முரணாக இருக்கிறபடியால் இதை ஒரு செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. SELVARAJ :—“ Mr. Speaker, Sir, this piece of legislation has come before the Assembly as a result of the judgment of the High Court recently. Prior to the decision of the High Court, the Government thought that turnover included the tax collected by the traders from the buyers. In a way that presumption is justifiable because the traders do not keep apart the sales tax

[Sri P. Selvaraj]

[11th March 1954]

collected from the customers. They utilize that money for expansion of their commercial profession. Because they were thus utilizing that money for their business expansion, the view taken by the Government is to some extent justifiable. But the High Court has held otherwise. I am not going to dispute the judgment of the High Court. By some stretch of imagination the High Court has decided that sales tax levied and collected by the merchants from the customers cannot be a part of the turnover and that cannot be subject to assessment. So in order to rectify it, this Government have now come forward with a Bill to enact that on and from 1st of April 1954 the Government would not collect sales tax for the amount retained by the merchants as sales tax collected from buyers. That is why I say this measure is quite a justifiable one and one that we could accept without any difficulty. Inasmuch as the sales tax collected by the traders from their customers has been used for the expansion of their commercial profession, I am inclined to support the previous action of Government in including in the turnover the sales tax collected from the buyers. But because of the judgment of the High Court, hereafter such a thing could not happen. For the reasons stated above there is no use in accepting the argument from the other side that the assessment collected from the traders on the basis prevalent before the judgment was unfair, and that the amount so collected by way of sales tax should be returned to the merchants. With these words, I support the Bill now before us."

***SRI M. KALYANASUNDRAM :—**" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பிரேரேரிப்பதில் இருக்கக்கூடிய ஆட்சேபங்களை நான் முதலிலே தெளிவுபடுத்தினேன். சட்டசபை நடைமுறைகளில் அனுபவத்திலும் சரி, நிர்வாகத் திறமையிலும் சரி, ரொம்ப முதிர்ந்து பழுத்த நம்முடைய நில வருவாய் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுവந்திருக்கக்கூடிய மசோதா இருக்கிறதே, அது நிறைவேற்றப்பட்டால் ஹை கோர்ட்டு முன்பும், சப்ரீம் கோர்ட்டு முன்பும் நிற்குமா என்பதைத்தான் அவர்கள் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நிர்வாக உத்தரவானது சட்டப்படி சரியல்ல என்று ஹை கோர்ட்டு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. மீண்டும் முரட்டுத்தனமாக சட்டம் இயற்றுவதற்கு இந்தச் சபையிலே மந்திரி அவர்கள் வந்திருக்கும்போது, அதற்கு இந்தச் சபை உதவி செய்யக்கூடாது என்ற நோக்கத்துடன், அரசியல் சட்டப்படி இது ஒழுங்கான மானது என்பதை எடுத்துக் காண்பித்தபோது மந்திரி அவர்கள் அதற்கு நியாயமான பதில் சொல்லாமல், அதற்குப் பதிலாக எனக்கு அனுபவம் குறைவு என்று சுலபமாக வக்கீல்கள் கோர்ட்டில் ஜெயிக்கக்கூடிய முறையிலே பேசி தப்பித்துக்கொண்டாரேயொழிய, நியாயமாக இப்படிச் செய்ததற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டுவதற்கு இரண்டு மந்திரிகளாலும் முடியவில்லை என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"இப்பொழுது நம்முடைய நில வருவாய் மந்திரி அவர்களையும், நிதி மந்திரி அவர்களையும் நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், இது தான் : அவர்கள் இரண்டு பேரும் வக்கீல்கள். நிதி மந்திரி அவர்கள் ஐந்து வருஷத்திலே கோயமுத்தூர் 'bar' இல் 'top' பண்ணினவர். இரண்டு பேரும் யோசனை பண்ணவேண்டும். ஹை கோர்ட்டு இப்படி தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கும்போது ஹை கோர்ட்டு தீர்ப்பை ரத்து செய்யக்கூடிய முறையில், ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்பினால் அனுசூலம் அடையமுடியாதபடி

11th May 1954] [Sri M. Kalyanasundram]

இப்பொழுது சட்டம் செய்வது நியாயத்திற்குப் பொருந்துமா? 'Judiciary' யினுடைய அந்தஸ்தைப் பாதுகாக்க வேண்டியது இந்தச் சட்டசபையினுடைய பொறுப்பும் அல்லவா என்பதை அவர்கள் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். திரும்பவும் அவர்கள் வக்கீல் உத்தியோகம் செய்யக்கூடிய காலத்தில் தங்களுடைய செய்கையை அவர்களே நிந்தித்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலை ஏற்படும் என்பதை சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும். மந்திரியாக இருக்கக்கூடிய காலத்தில் ஒருவிதக் கொள்கை, வக்கீலாக இருக்கக்கூடிய காலத்தில் இன்னொரு கொள்கை அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடாது என்பதையும் அவர்கள் சிந்தனை செய்து பார்க்கவேண்டும்.

“சர்க்காருக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை நான் உணராமல் இல்லை. ஹை கோர்ட், அப்பெல்லேட் கோர்ட் இவைகளில் கொண்டு போய் வாதாடி வெற்றி பெற பெரிய வியாபாரிகளால்தான் முடியும். அவர்கள்தான் இம்மாதிரி ஹை கோர்ட்டுக்குப் போய் வாதாடி அனுசூலம் அடைவதற்கு சாத்தியப்பட்டுக்கிறது. இந்த மாதிரி ஒரு சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டால், அவர்கள் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பல வியாபாரிகளுக்கு திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும், அதில் சங்கடம் ஏற்படுகிறது என்பது உண்மையே. இதை நான் மறுக்கவில்லை. இருந்தாலும் நியாய அநியாயத்தைப் பார்க்கவேண்டும். வியாபாரிகளில் அக்கிரமம் செய்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். கஷ்டப்படக்கூடிய வியாபாரிகளும் இருக்கிறார்கள். வியாபாரிகள் ஒழுங்கீரமான நடந்துகொண்டாலும் சரி, அதிக லாபம் பெற்றாலும் சரி, அதைத் தடுப்பதற்கு சட்ட பூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமே தவிர, நாம் அக்கிரமமான சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து நிவர்த்தி பண்ண முடியாது என்பதை அரசாங்கம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அக்கிரமம் செய்யக்கூடியவர்களைக் கண்டிக்கவேண்டுமே தவிர, அதற்காக அக்கிரமமான சட்டங்களை இயற்றுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வரக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இந்த மசோதாவானது நிறைவேற்றப்பட்டால் நம்முடைய தேசத்தில் இருக்கக்கூடிய ஐயங்கள் அதை நிந்திக்க நேரிடும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கடந்த காலத்தில் சட்ட விரோதமாக விதிக்கப்பட்ட வரியை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு வரக்கூடிய மசோதா ரொம்ப விசித்திரமானது. சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் நடந்து வந்தவைகளையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு சட்டம் செய்யவில்லையா என்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சீர்திருத்தத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்களுடைய குற்றமோ, அவர்களுக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளின் குற்றமோ ஆகாது. ஆனால், அது வேறு விஷயம். அதற்கு சட்டம் செய்யவேண்டியது அவசியம். அதற்குக்கூட சர்க்கார்தான் பொறுப்பாளி என்று நான் சொல்ல முடியும். ஏனென்றால் மக்களிடத்தில் பல வருஷங்களாக இந்த சீர்திருத்தத் திருமணங்கள் நடைபெறவேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு, அதன்படி நடந்துகொண்டு வருகின்றன. மக்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் சீர்திருத்த மனப்பான்மைக்குத் தகுந்தவாறு சட்டங்களை அவ்வப்போது சர்க்கார் இயற்றியிருந்தால், இப்பொழுது இந்த மாதிரி இடைஞ்சல் ஏற்பட்டிருக்காது. முப்பது வருஷங்களாக தூங்கிக்கொண்டிருந்துவிட்டதனால், இப்பொழுது இம்மாதிரி சட்டம் இயற்றவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சட்டத்தோடு இப்பொழுது சபை முன்பு இருக்கக்கூடியதையும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து, இதையும் ஆதரிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது இருக்கிறதே, அது சட்டப்படி நியாயமல்ல. தர்மப்படியும் அது நியாயமானதல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“இந்த மாதிரி சட்ட விரோதமான முறையில் வரி வசூலிப்பதற்குக் காரணமாக இருந்தது நிர்வாக உத்தரவுதான். 1950-ம் வருஷம் வரையில் இந்த மாதிரி சிக்கல்கள் ஏற்படவில்லை. ரெவினியூ போர்டரின் உத்தரவின் காரணமாக இந்த மாதிரி வரியாக வசூலிக்கப்படும் தொகையையே சேர்த்து விற்பனை வரி வசூலிக்க வேண்டும் என்று அதிகப்பணம் சம்பாதிக்கலாம் என்ற நோக்கத்தோடு நிர்வாக உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அது தப்பு என்று கீழ்க் கொண்டு எடுத்துக் காட்டியும் கூட, சர்க்கார் அதை

[Sri M. Kalyanasundram] [11th March 1954.]

ஏற்றுக் கொள்ளாமல், ஹை கோர்ட்டில் அப்பீல் செய்து வாதாடியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு ஒழுங்குமையான அதையும் சட்டசபையில் கொண்டு வந்து ஒழுங்குபடுத்திவிடுவோம் என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால், பொதுமக்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஒவ்வொரு பிரச்சினையையும் சர்க்கார் இதேமாதிரி ஒப்புக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இந்த மசோதாவை நியாயத்திற்கும் நேர்மைக்கும் மதிப்பு கொடுக்கக்கூடிய யாரும் ஆதரிக்கமுடியாது. இந்த மசோதாவை நான் எதிர்ப்பதோடு கூட கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் அவர்கள் செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I thank all the hon. Members who had clarified the points raised in the course of this debate. I am particularly thankful to hon. Members like Gopala Menon, Mr. Selvaraj, Mr. Kuttikrishnan Nair and Mr. Anantha Pai who is fast becoming a lawyer, for the way in which they have argued the points and clarified the position. (Mr. Speaker : ‘ And the young Member, Mr. Jagannathan also, who had spoken just now.’) Yes, Sir, I must thank Mr. Jagannathan also who is a young lawyer for the speech he had delivered. He has also tried to compete with those of the senior type.

“ The point raised by the Deputy Leader of the Opposition was clearly met and explained even with illustrations and examples. It has been clearly pointed out how statutes which have been declared void by the Courts have been subsequently set right by fresh legislation. There is nothing new in it. It is a well-known way of regularizing the defects pointed out by Courts. I need not, therefore, dilate on this point which had been elaborated by my Friends. This much I shall point out, namely, that this Madras General Sales Tax Act is a comparatively recent piece of legislation. Even with regard to statutes which are very old and which have been very carefully and very ably drafted, there have been litigation. When the High Court has come to a certain decision, there were appeals to the Privy Council wherein all the decisions of the lower Courts have been set aside. There have been such cases. It is a question of interpretation of the statutory law. There is bound to be differences of opinion. There is nothing wrong in it. The hon. Member from Tellicherry said that Sales Tax Officers should not have included the sales tax collected by a dealer in assessing his turnover, that they included it only to swell the coffers of the State, and that the inclusion of sales tax was very wrong. Legal luminaries like my hon. Friend think it more worthwhile to practice in Courts of law and be prosperous than take up jobs under the Government which are not so very paying. When legal luminaries take to practice in Courts, it is very difficult to get legally-qualified and competent persons to interpret and administer statutes. Most of the Sales Tax Officers are lay men not trained in law. For instance, the term ‘ sale ’ has been interpreted in so many ways. The difficulty of interpretation has been very well pointed out by my hon. Friend, Sri N. Gopala Menon and he gave illustrations also. The Sales Tax Officers interpreted the Act according to their own

11th May 1954] [Sri M. A. Manickavelu Naicker]

light. We cannot say that they deliberately gave a wrong interpretation. But the High Court differed from that interpretation. On that account, we cannot blame the poor officers, who are not trained in law, for the interpretation that they gave.

“ The hon. Member, Sri P. Rangaswami Reddiar, quoted the Tamil saying that the sugarcane, which has gone into the mouth of an elephant, can never come back. The Government have got ever so many difficulties in giving effect to the High Court's decision with reference to past transactions. It is as difficult as trying to arrange a barber's shop waste, and there is a saying to this effect also in Tamil. The past transactions range over a number of years, and we have to ascertain the names of dealers who have collected sales tax from the consumers and those who have not collected it. It is really very difficult to go into these questions and mete out justice. In fact, we will require a very well-trained Secretariat to examine and decide these questions. It is not worthwhile examining these questions and it is better we leave the matter at that.

“ Some hon. Member said that we were not respecting the judgment of the High Court. We are respecting it and we are giving effect to it from 1st April 1954 and that is why, we have brought forward this Bill. Of course, we are not giving effect to it for the period prior to 1st April 1954, because it will be administratively very inconvenient. However much we may try, we cannot do the work consequent on giving effect to the decision for transactions which took place prior to 1st April 1954 satisfactorily. There will be many difficulties. Some assesseees might have died and we will have to find out who their legal heirs are. Some assesseees might have left the country. Apart from that, the amount involved is very big and refund of such a big amount will completely upset the budgetary position of the State.

“ The hon. Deputy Leader of the Opposition is a practical man and he ought to have known the existence of these difficulties. In spite of that, sitting as he does on the Opposition Bench, he flings an accusation against me. It is a legitimate way of attacking the party in power. But criticism should take note of the practical difficulties. The Hon. Deputy Leader of the Opposition should have used temperate language in making the accusation. He has not made out a case for not giving retrospective effect to the judgment of the High Court. I have accepted the judgment and I am giving effect to it from 1st April 1954. I think we must be satisfied with that.

“ As regards the amendment for referring this Bill to a Select Committee, practically we sat like a Select Committee and discussed the whole Bill. I do not know what is there further to discuss in a Select Committee. We have reached a stage where we have to take a decision, and whatever we decide, we should decide now. There is absolutely no case for referring the Bill to a Select Committee.”

[11th May 1954]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be referred to a Select Committee '."

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be taken into consideration at once. ' "

The motion was put and carried.

Clause 2.

MR. SPEAKER :—" There is an amendment of Mr. N. K. Palaniswami to this clause, which is clearly out of order. The High Court declared certain act of the Government *ultra vires* and this Bill seeks to validate it. The principle of validation has been approved by passing the motion for the second reading stage of the Bill. The hon. Member's amendment says that we need not validate it. An amendment which will reverse the principle of a Bill as agreed to at the second reading is not admissible as an amendment. Having accepted the principle of validation in the second reading stage, the hon. Member cannot go back on that principle and say that there need not be the validation.

" கனம் அங்கத்தினருக்கு இதை நான் தமிழில் விளக்கிச் சொல்லி விடுகிறேன். சர்க்கார் வரி விதித்திருப்பது சட்டப்படி செல்லத்தக்கதல்ல என்று ஹை கோர்ட்டார் தீர்ப்பளித்திருக்கிறார்கள். அதன் பேரில், அதை 'Validate' செய்வதற்கு, இந்த மசோதாவைச் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவின் கொள்கையை second reading stage-லேயே இந்தச் சபை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டது. கனம் அங்கத்தினருடைய திருத்தமானது, இதை validate செய்ய வேண்டாமென்று சொல்லுகிறது. Second reading stage-ல் ஏற்றுக்கொண்டுவிட்ட கொள்கையை மாற்றிவிடக்கூடிய அளவுக்கு கனம் அங்கத்தினர் திருத்தம் கொடுத்திருப்பதால், அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. இது validate செய்யப்படவேண்டும் என்று second reading stage-ல் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டுவிட்டபோது, இப்பொழுது கனம் அங்கத்தினர் அதை மாற்றவேண்டுமென்று திருத்தத்தை பிரேரிக்க முடியாது."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The amendment is tantamount to opposing the Bill."

MR. SPEAKER :—" It comes to that.

" I have no objection to allow the hon. Member to speak against the clause."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" Point of information, Sir. நீங்கள் சொன்னபடி அந்தப் பிரிவினுடைய effect-யே ரத்து செய்துவிடக்கூடிய அளவுக்கு கனம் அங்கத்தினருடைய திருத்தம் இல்லை. கடந்த காலத்தில் நிகழ்ந்திருக்கக்கூடிய விஷயங்களை இம்மாதிரி validate செய்வது எதிர்காலத்திலாவது தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்பதுதான் அதனுடைய நோக்கம்."

11th May 1954]

MR. SPEAKER :—“ The principle is clear. It is not a new principle which I am laying down. An amendment which will reverse the principle of a Bill as agreed to at the first reading is not admissible.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ May I know whether before April 1954 and after the High Court judgment, there were cases of assessment in which the sale-tax collected by the merchants was also included in the turnover? ” 11-10
a.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ As soon as the High Court judgment was made known to us, we issued the necessary instructions.”

SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ Point of information, Sir, ஹைகோர்ட் தீர்ப்பின்படி யார் யாரிடமிருந்து அதிகப்படியாக, சட்டத்திற்குப் புறம்பாக வசூலிக்கப்பட்டதோ அந்தத் தொகையானது அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டு விட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ No, Sir.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ My question relates to a question of fact. The question is not whether the Government issued instructions after the High Court judgment but whether there was any actual collection on the basis of the old calculation.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ I say offhand ‘ No ’.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு சிறிய சந்தேகத்தை தெளிவுபடுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். அதாவது நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தமானது இந்த மசோதாவின் கொள்கைக்கு மாறாக இருப்பதாக நீங்கள் சொல்லி அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால், இதேசமயத்தில் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய இந்த மசோதாவானது அரசியல் சட்ட விதிகளின்படி பார்த்தால் அதுவும் செல்லத்தக்கதல்ல.”

MR. SPEAKER :—“ அது செல்லும் என்று நான் ஏற்கெனவே ruling கொடுத்திருக்கிறேன்.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ The Hon. Minister said that there was no such collection, but the High Court judgment was given on the 7th January 1954.”

MR. SPEAKER :—“ The Hon. Minister said that there was no refunding.”

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ To a question of the hon. Member, Sri Narayana Kurup, the Hon. Minister said that there was no such collection after the 7th January. Naturally there must have been collections after the 7th January 1954.”

* SRI N. K. PALANISAMI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது வந்துள்ள மசோதாவால் வரிக்குமேல் வரி போடுவதானது, வட்டிக்கு மேல் வட்டி போடுவது போலத்தான் இருக்கிறது. இப்பொழுது கொண்டு வந்துள்ள மசோதா ஹைகோர்ட் தீர்ப்பையும் நிராகரித்துவிட்டு

[Sri N. K. Palanisami]

[11th May 1954]

கொண்டுவரப் பட்டுள்ளது. ஹைகோர்ட் தீர்ப்புப்படி, “ “Turnover” — as defined in the Act could not include the tax collected by a registered dealer.” இந்த அடிப்படையில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே தான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல. ஏற்கனவே வாங்கப்பட்டு வந்துள்ள வரி நியாயமானது என்று சொல்லவே முடியாது. உதாரணமாக ஒரு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொள்வோம். எல்லா ஜில்லாவிலும் இந்த வரி வாங்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. விற்பனை வரி என்று சொல்வது முக்கியமானதுதான். ஆனால், எல்லா ஜில்லாவிலும் அந்த வரியை மட்டும் வாங்குகிறார்களே ஒழிய, அதன் கீழ் வேறு எந்தவித வரியையும் வாங்குவதில்லை. அப்படியிருந்தும் இந்த விற்பனை வரிக்கும் வரி வாங்குவது எப்படிப் பொருந்தும்? சாதாரணமாக இதுபற்றி ஹைகோர்ட்டில் பெடிஷன் பைல் செய்தால் கூட, கண்டிப்பாக இம்மசோதா செல்லாமல் தான் போய்விடும். அபெல்ட் டிரியியூனல், ஹைகோர்ட் இந்த இரண்டும் இம்மசோதா செல்லத்தக்கதல்ல என்று தீர்ப்புக் கூறியும், மறுபடியும் சர்க்கார் இம்மசோதாவை கொண்டு வந்திருக்கிறது. இது அடிப்படை நியாயத்திற்கு முற்றிலும் மாறானது. ஏனென்றால் கடந்த நான்கு வருஷங்களாக ஜனங்களுடைய பணத்தை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டு, நீங்கள் மசோதாவை சரி என்று சொல்லுங்கள் என்று ஒழுங்குபடுத்த இந்த மசோதாவை இப்பொழுது இங்கு கொண்டு வந்திருக்கிறதென்றால், அதை நாம் எப்படி ஒத்துக்கொள்ள முடியும்? சாதாரணமாக ஜனங்களுடைய பணம் சர்க்கார் கையில் இருக்கிறதென்றால், அப்பணத்தை வாங்குவதற்கு எவ்வளவு தூரம் அவர்களை பிழிந்தெடுத்து வசூலித்திருப்பார்கள் என்பதை சற்று யோசிக்கவேண்டும். கடந்த ஐந்து வருஷங்களாக அதாவது 1949-ம் வருஷத்திலிருந்து இதுவரையும் இவ்வாறு சர்க்கார் விற்பனை வரிக்கு மேல் வரியாக வசூலித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறது. இதற்கு நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய தீர்மானம் என்னவென்றால் ‘அவ்வாறு வாங்கியுள்ள தொகையை மறுபடியும் அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும்’ என்பதுதான். இதைச் சர்க்கார் செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

* SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்களை ஒரு விஷயத்தைப் பற்றித் தெளிவாக பதில் கூறும்படி கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இந்த புதிய Definition படி ‘1954-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் 1-ம் தேதிக்கு முன்பு தான் அமுலில் இருக்கும், அதற்கு பின்பு அமுலில் இருக்காது’ என்று இந்த மசோதா தெளிவாக்குகிறது. 1953-54 மார்ச்சு மாதம் முடிய வியாபாரிகளுக்கு ஆண்டுக் கணக்கு முடிவடைகிறது. அதற்குப் பிறகு இப்பொழுது இரண்டு மாதங்கள் ஆகியிருக்கின்றன. அவர்கள் மாதமாதம் கட்டிய தொகை எவ்வளவு? இந்த இரண்டு மாதங்களில் வியாபாரிகளிடம் கணக்கை வாங்கி இன்னும் கட்ட வேண்டிய வரி பாக்கி எவ்வளவு? என்று முடிவு செய்ய வேண்டியிருக்கும். இதற்கு முன்பாக முடிவு செய்திருக்க முடியாது. அப்படி முடிவு செய்யும்போது ஏற்கனவே இருப்பதுபோல் அவர்கள் வசூலித்த வரி வித்தது விற்பனை வரிக்கு கணக்குகள் பார்க்கப்படுமா? அல்லது மொத்த விற்பனைக்கு மட்டும் விற்பனை வரியை நீக்கி கணக்கிடப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த வருஷம் மீண்டும் விற்பனை வரிக்கு வரி வசூல் செய்ய மாட்டார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.”

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த காலம், நிகழ் காலம், எதிர் காலம் ஆகிய மூன்று காலத்திலும் எவற்றையும் சட்டமாக்க இந்த சபைக்கு அதிகாரம் உண்டு என்பதை ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால் இந்த வருஷம் கொண்டு வந்திருக்கும் இச்சட்டம் அக்கிரமமானது : அதிகார மில்லாதது என்பதை மறுபடியும் சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வசூலிக்கப்பட்ட வரித் தொகையை ஏழைகளுக்கு, பொது வேலைகளுக்கு கொடுப்பதற்காகத் தான் இம்மசோதாவை நாங்கள் கொண்டு வருகிறோம் என்று கூறுகிறார்கள். அம்மாதிரியான சட்டம் இயற்றக்

11th May 1954]

[Sri M. Kalyanasundram]

கூடிய அதிகாரமே இந்த சபைக்கு கிடையாது என்பதுதான் என்னுடைய ஆட்சேபணை. இந்த கிளாஸ் இரண்டு இருக்கிறதே இது எதிர்காலத்திலே வசூலிக்கக்கூடிய வரி சம்பந்தமாக சட்டம் பிறப்பிப்பதற்கு அல்லது 1939-ம் வருஷத்தினுடைய சட்டத்தின்படி உரிமை இல்லை. அதை வர வேற்கவேண்டும். ஹைகோர்ட்டினுடைய தீர்ப்புப்படியே நடக்கவேண்டும். இந்த சபைக்கு அதிகாரம் உண்டு. நீங்கள் ஆதரிக்க வேண்டும். அதுவும் இது கடந்த காலத்தில் நடந்த விஷயம். அப்போது வசூலிக்கப் பட்டு விட்டது. அதை ஒழுங்குபடுத்தவே சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த விற்பனை வரியானது பல இடங்களில் வரியோடு சேர்த்து வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களில் வரித்தொகையைச் சேர்க்காமல் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிதி இதுவரை சர்க்காருக்கு கிடைத்திருக்கிறது. சட்ட விரோதமாக வசூலிக்கப்பட்ட தொகையை, சட்டபூர்வமாக வேண்டுமென்பதற்காக கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டால், இதுவரை யாரிடம் வசூலிக்காமல் இருந்தார்களோ அவர்கள் மீதும் மீண்டும் அதிக வரியை வசூலிக்கவே அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டதாகும். இந்த திருத்தத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே இதை நான் பலமாக எதிர்க்கிறேன்.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ In all future assessment and collection of tax, the Government will apply the principle now enunciated by the High Court. With regard to past transactions, the hon. Member made a difference between the transactions which would involve refund and transactions where it will not involve refund. He asked whether I could not reconsider the matter. I have already answered that the transaction is entwined in so many other things. Because the merchants had been habituated to this sort of tax, they had already collected a tax. The difficulty arises when we have to distinguish between merchants who have collected and who have not collected the tax. But I may tell hon. Members that as far as possible, without causing any administrative difficulty, the judgment will be given effect to.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மாதிரியான முறையில் விற்பனை வரி விதிக்கப்படும் என்று தெரிந்து கொண்டு வியாபாரிகள் விற்பனை வரியை வசூலிக்கிறார்கள் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். வரியானது சர்க்காரின் சார்பாக வசூலிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அவ்வாறு வசூலிக்கும் பூரா வரியையும் சர்க்காருக்கு செலுத்தி விடுவேன் என்றும் அச்சடிக்கப்பட்ட பாரத்திலே கைகொழுத்திட்டு வியாபாரிகள் கொடுக்கவேண்டும், மேலும் அப்படி கொடுக்கத் தவறினால், வியாபாரிகளின்மேல் நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்றும் இருக்கிறது. ஆகையால் வியாபாரிகள் வசூலித்த விற்பனை வரியை விற்பனையுடன் சேர்த்து மொத்த துகைக்கு இந்த விற்பனை வரிக்கு மீண்டும் வரி போடப்படுகிறது. ஆகையால் வியாபாரிகள் தாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய விற்பனைவரியை பொது மக்களிடம் வசூலித்து விடுகிறார்கள் என்று கூறுவது சரியல்ல.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, the Hon. Minister was saying that some merchants had already collected the tax anticipating that the Government would assess the tax on the turnover including in it the tax collected by them. That cannot be substantiated. It has been definitely stated in rule 5 (a) (i) and (ii) of the General Sales Tax (Turnover and Assessment) Rules that all sums collected by way of sales-tax should be paid to the

BILL, 1954

[Sri T. C. Narayanan Nambiar]

[11th May 1954]

State Government. In order to check if this is done, a specific column has been provided in the relevant form to be submitted. It is stated therein that the tax collected should not be included in the assessable turnover. So, the assumption that some merchants have collected the tax in anticipation is not correct."

11-20
a.m.

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" On a point of explanation, Sir. கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவது பெரிய வியாபாரிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை உண்மையாக இருக்கலாம். ஆனால் சாதாரண வியாபாரிகள் சம்பந்தப்பட்டவரை தினம் ஒன்றுக்கு ரூ. 2 முதல் ரூ. 5 வரை, அல்லது மாதம் ரூ. 150 வரை விற்பனை செய்யும் சில்லரை வியாபாரிகள் விஷயத்தில் பொறுத்தமாக இருக்காது. இதுவரை வரி செலுத்தாத வியாபாரிகளிடமிருந்து வரியை வசூலிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க சர்க்கார் முயற்சிப்பார்களா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" The Government propose to give effect to the letter and spirit of the judgment. With regard to the past transactions, I have already stated the position of the Government. The hon. Member Sri Palanisami stated that the poor people would be affected. Poor people are not affected at all. The conscience of the hon. Member will be satisfied if I say that the people who are affected are people like the Volkart Brothers and Messrs. George Oakes, Ltd."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 2 do stand part of the Bill. ' "

The clause was put and declared carried.

A poll was demanded and the House divided thus :

Ayes—88.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
" A. B. Shetty.
" M. A. Manickavelu Naicker.
Sri C. Rajam Ramaswamy.
" K. Rajaram Naidu.
" B. Bhakthavatsalu Naidu.
" P. G. Karuthiruman.
" V. C. Palaniswami Gounder.
" B. K. Nallaswami.
" P. S. Nalla Gounder.
" P. K. Thirumurthy.
" R. Kuppuswami.
" M. K. Kempai Gounder.
" S. R. Arumugam.
" S. Lakshmana Gounder.
" P. G. Manickam.
" N. Ramakrishna Iyer.
" K. Venkataswamy Naidu.
" O. Venkatasubba Reddy.
" V. K. Ramaswami Mudaliar.
" R. A. Nataraja Mudaliar.
" S. Panchaksharam.
" H. M. Jagannatham.
" K. G. Munuswami Gounder.
" R. Thangavelu.
" A. Sambasivam.

Sri P. M. Munuswami Gounder.
" O. A. Nanjappa.
The Hon. Sri B. Parameswaran.
" S. S. Ramaswami Padayachi.
Dr. T. S. Soundaram Ramachandran.
Sri T. K. Rama.
" M. S. Muniswami Pillai.
" V. S. Chinnaswami Naidu.
" V. S. Sivaprakasam.
" V. Muthu.
" S. Thinakaranaswami Thevar.
" V. Chinnayya.
" T. V. Sannasi.
" Anthony Peter.
" R. M. Palaniappan.
" C. Muthiah Pillai.
" S. Arumugam Pillai.
" S. Venkatrama Iyer.
" M. Marimuthu.
" M. C. Muthukumaraswami.
" L. Anandan.
" K. Parthasarathy.
" M. Jagannathan.
" P. S. Krishnaswamy Iyengar.
" G. Govindan.
" Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar.

11th May 1954]

Ayes—88—cont.

Sri M. Kandaswamy Padayachi.
" R. Krishnaswamy Naidu.
" P. Chellathurai.
" S. Ramaswami Naidu.
" P. Urkavalan.
" Ramasundara Karunala Pandian.
" T. Ganapathi.
" A. Vaikuntam.
" R. S. Arumugam.
" V. Arumugam.
" J. L. P. Roche Victoria.
" P. Selvaraj.
" M. Chinnathambi Thevar.
" K. Ramaswami Doss.
" I. K. Subramania Pillai.
" K. Venkatramana Gowda.
" K. Ishwara.
" N. N. Suvarna.

Sri M. S. Mogral.
" K. P. Kuttikrishnan Nair.
" T. Anantha Pai.
" K. H. Bomman.
" V. Dharmalinga Nayakar.
" Somasundara Gounder.
" V. K. Kannan.
" Samia Koorayar.
" W. J. Fernandez.
" N. Gopala Menon.
" E. K. Sankara Varma Raja.
" K. Aranganathan.
" K. R. Viswanathan.
" A. Muthuswamy.
" S. Swamikannu Padayachi.
" M. Palaninathan.
" K. Kunhi Mohamed Shafee.
" V. Balakrishnan.

Noes—47.

Sri D. Dasarathan.
" O. Chengam Pillai.
Dr. K. B. Menon.
Sri M. Narayana Kurup.
" A. Ratnam.
" K. T. Sridharan.
" S. S. Kolkebail.
" K. R. Nallasivam.
" S. Pakkiriswami Pillai.
" M. K. Padmaprabha Gounder.
" M. Palaniandi.
" V. R. Krishna Iyer.
" O. Koran.
" N. Paramesiva Udayar.
" M. Manickasundaram.
" M. Mottayan.
" S. Swayamprakasam.
" P. B. K. Rajachidambaram.
" K. G. Palaniswami Reddiar.
" P. Rangaswami Reddiar.
" N. Ratna Gounder.
" T. Shanmugam.
" A. Veloo.
" P. Rathnaswami Pillai.

Sri D. Krishnamurthi Gounder.
" M. Kandaswami Kander.
" M. Kalyanasundaram.
" K. P. Gopalan.
" T. C. Narayanan Nambiar.
" C. Kandaswami.
" P. Jeevanandam.
" K. T. Raju.
" P. K. Gopalakrishnan.
" A. Govindaswami Nayagar.
" S. Vadivelu.
" K. C. Gopalan Unni.
" V. Madanagopal.
" S. Ramalingam.
" N. Sivaraj.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramaswami.
" T. S. Ardhanari.
" P. Venkatesa Sholagar.
" N. K. Palaniswami.
" K. Madhavan Nambiar.
" E. T. Kunhan.
" R. Krishnan.

Neutral—Nil.

Ayes—88;

Noes—47 :

Neutral—Nil.

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—" I am now going to put clause 3 to the vote of the House. For the same reasons given by me already, the amendment given notice of by hon. Member Sri Palaniswamy is out of order. The question is—

‘ That clause 3 do stand part of the Bill. ’ ”

The motion was put and carried.

The Preamble and clause 1 were then put and carried.

[11th May 1954]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Sir,
I move—

' That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be passed into law. ' "

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

' That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be passed into law. ' "

* SRI M. KALYANASUNDRAM :—" சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு நியாயம் வேண்டுமென்பதற்காக இந்த மசோதாவை எதிர்த்தேன். ஆனால், எதிர்க் கட்சியினர் சிறுபான்மையானதாக இருக்கக் கூடிய காரணத்தினாலே, எங்களுடைய எதிர்ப்பையும், திருத்தங்களையும், ஆட்சேபணைகளையும் நிராகரித்து இந்தச் சபை அரசாங்கத்துக்கு அதிகாரத்தைக் கொடுத்து விட்டது. இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது நியாயமா அல்லது அநியாயமா என்பதைப்பற்றி இப்பொழுது விவாதிப்பது பொறுத்தமாக இருக்காது. இருந்தாலும், இந்த சமயத்தில் நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய மந்திரிகளிடம் நான் ஒரு விஷயத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த அதிகாரம் அவர்கள் கையில் இருப்பதின் காரணமாக நிரபராதிகள் பாதிக்கப்படக்கூடாது. இது வரையிலும் வரி வசூலிக்கப்படாத வியாபாரிகளிடமிருந்து நிர்ப்பந்தப் படுத்தி வரி வசூலிக்கக் கூடாது என்ற முறையில் ஒரு நிர்வாக உத்தரவை யாவது போடவேண்டும் என்று அவர்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" I have already said that everything just and reasonable will be done."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That the Madras General Sales Tax (Definition of Turnover and Validation of Assessments) Bill, 1954, be passed into law. ' "

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER :—" Let us now take the next item in the agenda, viz., the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954."

(2) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (SECOND AMENDMENT)
BILL, 1954.

SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, on a point of order. This Bill comes within the mischief of Article 304 of the Constitution and as such . . ."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Can I raise a point of order to a point of order, Sir? "

MR. SPEAKER :—" Let the hon. Member Sri Narayana Kurup finish his statement. Then I will hear the hon. Member."

11th May 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ As the Bill comes within the mischief of Article 304, this cannot be introduced or moved without the recommendation of the President. Now, to say whether any Bill comes under Article 304 or not, I have to prove two things, viz., that it enforces a tax on goods imported from other States and that there are some restrictions. Sir, I do not want to refer to Article 301 which says that trade and commerce shall be free and to Articles 302 and 303 which deal with the powers of the Parliament. Article 304 gives some powers to the State Government to tax goods imported from other States with reasonable restrictions provided the prior recommendation of the President has been obtained. It is enough for me to read certain provisions of the Bill to show that it imposes a tax on goods imported from other States. Of course, this will not be denied. It cannot also be denied that there are restrictions. Apart from the ordinary restrictions, viz., keeping of accounts, etc., extraordinary restrictions are also sought to be imposed by a proviso contained in the Bill.

“ Here I will read that proviso :

‘ Provided further that, in the case of an assessment made under this sub-section, the burden of proving that the sale was not the first sale made in the State of Madras by a person not exempt from taxation under the next succeeding sub-section or was not the first sale effected by such person after the import of the said goods into the State of Madras, as the case may, shall lie on the person assessed.’ 11.40 a.m.

Now, Sir, if there is not this proviso, the ordinary law of justice and equity will prevail, which means that if we want civilly or criminally to prosecute any person the plaintiff or the prosecutor, as the case may be, must allege and prove his case. Now that principle is sought to be negatived and the burden of proof is shifted to the other party. I may make my contention clear. If there is not this provision and if the Government want to tax a certain article, then they will have to show that it is not the first sale. Now, on the other hand, as a result of this proviso”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am afraid Mr. Kurup is going into the merits of the case.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Therefore, Sir, it imposes restrictions on the assessee. I take it for granted that there is no unreasonable restriction, for if there are unreasonable restrictions, no Bill could be passed and that is the very reason why recommendation of the President is made necessary to see whether such restrictions are reasonable or not, if it comes under Article 304 of the Constitution. Then, of course, the provision is mandatory. I will only casually refer to Article 255 which was referred to yesterday for which an authoritative interpretation was given by the Leader of the House. He said that Article 255 referred only to cure for defects in procedure, that if the defects were not pointed out to the Assembly or to the Hon. Speaker or to the Government and if a Bill had been passed, in such cases the defects could be rectified by the assent of the Governor. Sir, I will just refer to a recent debate on Companies' Bill in the Parliament. There the

[M. Narayana Kurup]

[11th May 1954]

question was raised whether the sanction of the President was necessary, for if the Bill were passed and the provisions enforced, it will involve expenses out of the Consolidated Fund of India. The Hon. the Speaker reserved his ruling to another day and before that, the assent of the President was obtained. Similarly, in the case of an amendment that was moved by the Leader of the Opposition the Speaker was pleased to rule that it offended Article 207 of the Constitution and stated that prior recommendation of the Governor was not obtained. Therefore, if I am able to prove that it comes under Article 304, it would be enough. The proviso to the article lays down that Bills or amendments 'shall not be introduced or moved without the previous sanction of the President'."

SRI V. BALAKRISHNAN :—"The point of order that I want to raise is this. The Hon. Minister has not yet moved the Bill and, therefore, the Bill is not before the House. We can take cognizance of the Bill only after it has been moved by the Hon. Minister and then it will be time for the hon. Member to question the validity of the Bill and the competence of the House to take into consideration that Bill. Therefore, the hon. Member, Sri Kurup's objection is out of place and not in order."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—"With all respect to the legal acumen of the hon. Member, Mr. Kurup, who tried to make a point out of Article 304, I wish to say this Article 304 reads :

'Notwithstanding anything in articles 301 and 303 the Legislature of a State may by law—

"(a) Impose on goods imported from other States any tax to which similar goods manufactured or produced in that State are subject, so, however, as not to discriminate between goods so imported and goods so manufactured or produced."

And section (b) of Article 304 reads :

"(b) Impose such reasonable restrictions on the freedom of trade, commerce or intercourse with or within that State as may be required in the public interest."

But the hon. Member wants to argue that when a taxation measure is introduced, that is a 'restriction' on the trade. It is a confusion of ideas. We are governed by Article 286 of the Constitution with reference to the imposition of sales tax. That Article reads :

'No law of a state shall impose, or authorize the imposition of a tax on the sale or purchase of goods where such sale or purchase takes place.

(a) Outside the State ; or

(b) In the course of the import of the goods into or export of the goods, out of, the territory of India, etc.

So we are governed by Article 286 and if the tax is with reference to an article which has been declared to be an essential article by the President, then the President's assent is necessary. I am sorry that Article 304 (b) will not be applicable to taxation measures. It refers to other restrictions which we may impose with reference to movement of articles from one State to another. Therefore, there is no point made out by Mr. Kurup. It is only a confusion of ideas

11th May 1954]

[Sri C. Subramaniam]

with reference to taxation measures and imposing of restrictions on freedom of movement of articles from one State and another. We are clearly governed by Article 286 and Article 304 (b) is not at all applicable.” 11-50 a.m.

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, I have not been correctly understood. If Article 286 were to be applied—that was not in my mind—the Hon. Speaker will see that we are absolutely forbidden from imposing any tax. ‘ No State shall impose a tax ’, etc., in that article has no application in this case. If that were so, we cannot pass this Bill at all even with the sanction of the President. Article 286 refers to taxing in the course of import; that is the difference. That means, when articles are imported from foreign countries, no tax shall be levied. So that will mean customs duty and that is what has to be understood from ‘ No tax . . . in the course of the import, etc.’ That will mean customs duty. Therefore, Article 286 does not apply here.

“ With regard to Article 304, only when there is a restriction sanction is necessary. My objection has nothing to do with Article 304 (a). If the tax were only imposition under Article 304 (a) no sanction is necessary. But when it comes under Article 304 (b), the Hon. Speaker will see that prior sanction is necessary. The Leader of the House read out Article 304 (a) and said that Government were entitled to tax. I concede that point. But the only thing the Hon. Speaker has to consider is whether there is any restriction imposed irrespective of the fact whether it is imposed alike on goods produced in this State or other States. Here in this Bill, I consider that a certain restriction has been imposed—it may be reasonable, but nonetheless it is restriction—and, therefore, the sanction of the President is necessary.”

MR. SPEAKER :—“ I uphold the points explained by the Hon. the Leader of the House and am of opinion that sanction from the President to introduce the Bill is not necessary. Let us continue with the discussion now.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—“ Sir, I beg to introduce ‘ a The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954 ’ and move—

‘ That the Bill be taken into consideration at once. ’

“ Sir, the Bill is intended to raise the rate of tax on the goods as given in the schedule. The object is not only to augment the revenue, but to a substantial extent, it is to protect the handloom industry also. I hope hon. Members will remember that we have passed a resolution in this House unanimously to protect the handloom industry. The Central Government came to our rescue to a partial extent in our scheme to help the industry by levying cess duty. There are many people who are engaged in this industry and they are very badly affected. They number nearly 30 lakhs

[Sri M. A. Manickavelu Naicker] [11th May 1954]

and it is in order to protect these peoples who depend on this very ancient industry and also to raise the revenues of the State that I move this Bill."

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954, be taken into consideration at once. ' "

SRI K. P. GOPALAN :—" Sir, I move—

' *That the Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1954, be referred to a Select Committee.* ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the Amendment."

MR. SPEAKER :—" The motion and the amendment are before the House for discussion."

SRI T. ANANTHA PAI :—" May I know how much the Government expect to collect under this head? "

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" It is not possible to state it even somewhat approximately."

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" Sir, in moving the Bill, the Hon. the Minister for Land Revenue said that the purpose of introducing this Bill was not only to augment the revenues of the State but also to give protection to the handloom industry. This argument is not correct. This argument of the Hon. the Minister is based on the assumption that there is a competition between the handloom industry and the mill cloth industry in our country. This is not correct. There is really no competition between the handloom industry and the mill cloth industry because the total production of both handloom and mill cloth in our country will not work out to 10 yards *per capita*. Where is the competition then? The real trouble is the purchasing power of the people has gone down. Without finding a solution to that problem, any amount of taxation of mill cloth will not give protection to the handloom industry. This argument of the Minister for Revenue is utterly baseless and I hope that hereafter he will not put forth such an argument.

" Sir, in the statement of objects and reasons it is stated that the only purpose of this measure is to augment the revenues of the State. Sir, we have always welcomed taxation of luxury goods. We have been suggesting to the Government from early times that we will support any measure to bring in additional revenues to the State provided luxury goods are taxed much more than ordinary goods. But here the Government do not really want to tax any luxury goods but only ordinary goods. For example, gold and silvrewares are used mostly by ordinary people and Government want to tax them. As a matter of fact, after the Hon. the Minister for Finance made reference in his Budget speech to such taxation measures, we toured our constituencies and ascertained the views of the people on these. The people definitely told us that gold

11th May 1954] [Sri P. K. Gopalakrishnan]

and silver goods are generally used by ordinary people and that they should not be taxed. Sir, there are other goods which can be taxed with justification. There are costly motor cars which can be taxed. There are costly fountain pens like 'Parker' which can be taxed. There are costly watches like 'Rolex' which can be taxed if the Government want additional revenues for the State. But, on the contrary the Government want to tax goods used by ordinary people and not rich people. A tax on mill cloth will certainly affect the middle-class in our country and as has been pointed out by me earlier, these taxation measures will not be helpful in any way to the handloom industry.

"With these few words, Sir, I oppose the motion moved by the Hon. the Minister for Revenue."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரிச்சட்ட திருத்த மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள கடைசி இரண்டு இனங்களைப் பொறுத்த வரை சர்க்கார் எதிர்பார்க்குமளவுக்கு வருமானம் கிடைக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ரூ. 100 பொறுமான தங்கம், வெள்ளி நகைகளை வாங்கினால், இப்பொழுது ரூபாய்க்கு காலணு வீதம் ரூ.1-9-0 விற்பனை வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஆனால், இந்த மசோதாவின்படி, அதே வரி ரூ. 4-11-0 ஆக உயர்த்தப்படுகிறது. ஆகவே, பெரும்பாலான மக்கள் தங்கம், வெள்ளி இவைகளை வாங்கி தனியாக ஆசாரியிடம் கொடுத்து நகைகள் செய்துகொள்ள முயற்சிப்பார்கள். இதனால் வியாபாரிகள் கணக்கும் சரியாகயிராது. ஆகையால், இப்பொழுது சர்க்காருக்கு கிடைக்கக்கூடிய ரூ. 1-9-0 கூட கிடைக்காமற் போய்விடும் என்பதை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். பெரும்பாலான மக்கள் குறைந்த விலைக்குத்தான் தங்கம், வெள்ளி நகைகள் வாங்குகிறார்கள். இவைகளை ஆடம்பரப்பொருள்கள் என்று கருதுவது சரியல்ல. நடுத்தர வகுப்பினர் குடும்பங்கள் ஓரளவுக்கு தங்கம், வெள்ளி சமான்களை சேமிப்பாக்கக் கருதி வாங்கி வைக்கிறார்கள். பெரிய பணக்காரர்கள் வைர நகைகளை வாங்கும்போது விற்பனைக் கணக்குகள் மறைக்கப்படுகின்றன. இதனால் சர்க்காருக்கு எந்த விதமான வரியும் கிடைக்காது. அந்த நகைகளின் மதிப்பு எவ்வளவு என்று தெரிவிக்கக்கூடிய கணக்குமிருக்காது. ஆகவே, வெள்ளி, தங்க நகைகளை இந்த வரிப்பொருளிலிருந்து நீக்குவது உசிதமாகும்.

"இமிட்டேஷன் கற்களைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு ரகங்கள் இருக்கின்றன. ரங்கூன் முதலிய இடங்களிலிருந்து இருக்குமதி செய்வது ஒரு ரகம். இந்த நாட்டிலே பல இடங்களில் உற்பத்தி செய்வது மற்றொரு ரகம். உதாரணமாக திருச்சி ஜில்லாவில் இந்த இமிட்டேஷன் கற்களைச் செய்வது ஒரு குடிசைத் தொழிலாகக் கருதக் கூடிய அளவுக்கு பெருவாரியாக நடந்து வருகிறது. ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் இந்தக் கற்களை பட்டைப் போட்டு தீட்டுவதிலும், மற்றும் இவைகளை நகைகளாகச் செய்வதிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். நாட்டின் அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் இந்த இமிட்டேஷன் கற்கள் தொழிலை சேர்த்துக் கொண்டால் அது நன்றாக இருக்கும். ஆகவே clause 2 (B)-ல் கடைசியாக சொல்லப்பட்டிருக்கிற மூன்றாவது நான்காவது இனங்களை விடுத்து, மற்றவைகளுக்கு வரி போடுவது உசிதமாக இருக்கும். தங்கம் வெள்ளி நகைகளின் மீதோ அல்லது இமிட்டேஷன் வைரக் கற்கள் மீதோ வரி போடுவதால் சர்க்காருக்கு போதிய அளவுக்கு வருமானம் கிடையாது. இப்பொழுது கிடைக்கின்ற வரி கூட ஓரளவுக்குக் குறைந்தாலும் குறைவும். இது பொன் முட்டையிடும் வாத்தைக் கொல்லுவது போலாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்."

11th May 1954

12
noon

SHI R. KRISHNAN:— “മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സാർ, ഈ ബില്ല് വളരെ ധൂർത്ഥ്യമായിട്ടാണ് കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതെന്ന് പറയാതെ തരമില്ല. ഇത്ര ബദ്ധപ്പാടിന്റെ ആവശ്യമെന്തെന്ന് ഞാൻ കാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിൻ പുറങ്ങളിലെ കൈത്തൊഴിൽക്കായിൽ ഒരു വലിയ വികാഗമാണ് സ്വച്ഛപ്പണിക്കാരും കൽപ്പണിക്കാരും. ഈ നികുതിയുടെ ഫലമായി അവർക്ക് വലിയ കഷ്ടപ്പാടുകളോടെയില്ലേ എന്നു ഞാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഇത് ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയെ നിയമിക്കുക പരിശോധിച്ചതിനുശേഷമേ നിയമിക്കാവൂ എന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച് നാട്ടുകാരുടെ അഭിപ്രായവും ആശയങ്ങളുണ്ട്. ഗവണ്മെന്റ് ഭാഗത്തുനിന്നു പറയും സ്വച്ഛവും വെള്ളയും തേപ്പുമെല്ലാം അണിയുന്നതു് പണക്കാരാണ്; അതുകൊണ്ടു പണക്കാരെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു നികുതിയാണ് ഇതു് എന്നു്. എന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം പറയുകയാണെങ്കിൽ വലിയ പണക്കാരെ ആഭരണങ്ങൾ കൂട്ടൽ അണിയുന്നതു്. നേതാക്കളെ ഇടത്തരക്കാരാണ് ആഭരണങ്ങൾ കൂട്ടൽ അണിയുന്നതു്. പാവപ്പെട്ട ആളുകൾ തൊഴിലടക്കം ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ വല്ലതും മിച് മൂണ്ടെങ്കിൽ ആഭരണങ്ങളുണ്ടാക്കി അണിയുക സാധാരണമാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ആഭരണപ്പണിക്കൊണ്ടു ഉപജീവിക്കുന്ന ആളുകൾ തുടങ്ങിയതാണ്. അവരുടെ ജീവിത മാറ്റത്തെ തടയുന്ന ഒരു നിയമമാണിതു്. അതുകൊണ്ടു് ഇതു് ഒരു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയെ വിട്ടു സെലക്ട് കമ്മിറ്റിയേയും നാട്ടുകാരുടേയും അഭിപ്രായം അറിഞ്ഞതിനുശേഷം പാസ്സാക്കിയോ മതിയെന്നാണ് എന്റെ ബലമായ അഭിപ്രായം.”

* SRI K. T. RAJU :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வருமான வரி திருத்த மசோதா மூலம் சில புதிய பொருள்களுக்கு வரி போடப்படுகிறது. குறிப்பாக மில் துணிகளுக்கு ரூபாய்க்கு 1½ அணவும் தங்கம் வெள்ளி நகைகளுக்கு, அவைகளை ஆடம்பரப் பொருளாகக் கருதி புதிய வரியும் போட உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவைப் பிரேரித்துப் பேசிய கனம் அமைச்சர் அவர்கள், ‘இது வருமானத்திற்காகப் போடப்படும் வரியல்ல. இந்த நாட்டிலுள்ள கைத்தறித் துணிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் வகையில் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்’ என்று சொன்னார்கள். உண்மையாகவே கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டுமென்பதிலே இந்தச் சபையில் யாருக்கும் எவ்விதமான ஆட்சேபமேயும் கிடையாது. ஆனால் உண்மையாகவே இந்த வரியைப் போடுவதன் மூலம் கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கிடைக்குமாவென்று பார்க்கவேண்டும். சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இப்படி ஒரு வரி கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று அறிவித்தவுடனேயே என்ன ஆயிற்று என்று பார்க்க வேண்டும். மில் முதலாளிகள் 20-ம் நெம்பர் நூலுக்கு ஒரு கட்டுக்கு மூன்று இருந்ததை விட ரூ. 3 உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். உண்மையாகவே இந்தச் சர்க்காருக்கு கைத்தறித் தொழிலுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்குமானால் 20-ம் நெம்பர் நூலின் விலை கட்டுக்கு மூன்று ரூபாய் ஏறியிருக்கிறதே, அதைக் குறைக்க ஏன் முன் வரக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். இந்த மாதிரியாக மூன்று ரூபாய் உயர்ந்ததின் காரணமாக கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குக் கிடைத்து வந்த கூலி பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நெசவாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று எண்ணுவது உண்மையானால் அதை விலை ஏறாமல் தடுத்திருப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சியை எடுத்திருக்க வேண்டும். அதைச் செய்ய வில்லை இந்தச் சர்க்கார். ஆகவே மில் துணிகளுக்கு ரூபாய்க்கு 1½ அண வரி போடுவது இருக்கிறதே இது கைத்தறித் துணிக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காக இல்லை. தங்களுடைய வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் உந்தப்பட்டத்தான் இதைப் பிரேரித்திருக்கிறார்கள் என்று கொள்ள வேண்டும். ஆகவே ‘கைத்தறித் துணிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு உதவ வேண்டும்’ என்பதற்காகத்தான் இதைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று சொல்ல வேண்டாம். மக்களுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று போர்வையில் ஒளிந்துகொண்டு தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள முயற்சி எடுக்க வேண்டாமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

11th May 1954]

[Sri K. T. Raju]

கிறேன். இவர்கள் எடுத்திருக்கும் முறை கைத்தறித் துணிக்குப் பாது காப்பு அளிப்பதை விட தீமையையே, அழிவையே அதிகம் கொடுக்கும் என்பதை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“இரண்டாவதாக தங்கம், வெள்ளி இவைகளுக்கு வரி விதிப்பது. இதற்கு வரி விதிக்க உத்தேசிப்பதற்குக் காரணம் இவைகள் எல்லாம் ஆடம்பரப் பொருள் என்று சொல்லப்படுகிறது. உண்மையில் தங்கம் வெள்ளி இவைகள் ஆடம்பரப் பொருள்கள் அல்ல. கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய ஏழை எளிய மக்கள் எல்லோரும் தங்கம் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக நம் நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கும் பழக்க வழக்கங்களை அனுசரித்து ஒன்றிரண்டு தங்க, வெள்ளி நகைகளை யாவது நம் நாட்டுப் பெண்கள் அணிந்துகொள்ளவேண்டுமென்பது நம் தமிழ்நாட்டு ஆசாரமாக இருக்கிறது. இங்கேயுள்ள எல்லா எம்.எல்.ஏ.க்களுக்கும் தெரிந்திருக்கும். அவர்களது பெண்களை மணம் செய்து கொடுத்தாலும், அல்லது பிறர் வீட்டிலிருந்து பெண் எடுத்தாலும் குறைந்தது ஐந்தாறு பவுன்களுக்காவது நகை போட வேண்டுமென்பது. தங்க நகைகள் எதுவும் போட்டாமல் கலியாணம் செய்வதேயில்லை. அதுமட்டுமல்ல, நகரங்களில் பாங்கு வசதிகள் நிறைய இருக்கின்றன. ஆனால் கிராமங்களில் தங்க வெள்ளி நகைகளில் பணம் போடுவது சேவிலல் பாங்கில் பணம் போடுவதைப்போல எல்லா ஏழை விவசாயிகளுக்கும் இருந்துகொண்டு வருகிறது. பண முடா ஏற்பட்டால் அந்த நகைகளை வைத்து அவன் கடன் வாங்குகிறான். ரொம்ப சிரம திசை வந்துவிட்டால் நகைகளை விற்று அவன் ஜீவனம் செய்கிறான். ஆக எப்படிப் பார்த்தாலும் இதை ஆடம்பரப் பொருளாகக் கருதக் கூடாது என்பதுதான் என் கருத்து. எந்த வரித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் அதை எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் எதிர்க்கிறார்கள் என்று சொல்வதும் சரியல்ல. இந்த வரியினால் பல ஏழை எளிய விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதனால் அரசாங்கத்திற்கும் பெரிய வருமானம் எதுவும் வந்துவிடப் போவதில்லை. இந்த வரி விதிப்பினால் பெரிய பெரிய நகை வியாபாரிக் களுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டம் உண்டாகலாமே தவிர சிறிய தங்கம் வெள்ளி தொழிலாளிகளுக்கும் வேலை கிடைக்குமென்று சொல்லுகிறார்கள். தங்க நகைகள் பண்ணுகிறவர்கள் நாணயத்தை நம்பித்தான் ஒவ்வொரு தொழி லாளிகளிடமும் வேலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். யாரும் ஐம்பது அறுபது பவுன் கொடுத்து நகைகள் எதுவும் செய்வதில்லை. நம்பிக்கையின் பேரில் தான் நகை வியாபாரமே நடக்கின்றது. இன்றைக்கு பலர் நகைகளை வாங்குகிறார்கள் என்றால் நகைத் தொழிலாளர்களுக்கு கொஞ்சமாவது வேலை கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டும். இன்றைக்கு இதற்கு அதிக வரி போடுவதன் மூலம் இந்த நகை வியாபாரம் பாதிப்பதோடு கூட தொழிலாளர்களுக்கும் வேலை கிடைக்காது போகக் கூடிய ஒரு நிலைமையைத்தான் சிருஷ்டி செய்வதாக ஆகும். ஸ்ரீ ரங்கசாமி ரெட்டியார் சொன்னது போல முன்பு ரூ. 1-9-0 வரியாவது வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த வரி போடுவதன் மூலம் வியாபாரிகள் நகைகளை நேரிடையாக நகைத் தொழிலாளர்களிடமே பண்ணியது போலக் கணக்கைக் காட்டி இந்த வரியையும் இனிமேல் கொடுக்க மாட்டார்கள். அது தான் இதனால் ஏற்படப் போகின்ற பலன் என்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன்.

“அடுத்தபடியாக போலி வைரங்களைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. போலி வைரங்களை சாதாரண ஏழை எளிய ஜனங்கள்தான் உபயோகப் படுத்தி வருகிறார்கள். அதை நம்பி ஐயாயிரம், ஆராயிரம் தொழிலாளர்கள் திருச்சி நகரத்தில் இருக்கிறார்கள் எனக்குத் தெரிந்த வரையில். இதற்கு வரி போடுவதன் மூலம் ஏற்கனவேயே நசித்துக் கொண்டிருக்கும் இவர்கள் தொழில் மேலும் நசுக்க இடமுண்டாகிறது. இதை ஒரு ஆடம்பரப் பொருளாகக் கருதுவது கொஞ்சம் கூட சரியானதாகாது. ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ கொண்டுவந்துவிட்டோம். அதை வாபஸ் பெறுவதா என்று எண்ணி சுய கௌரவத்தைப் பாரக் காமல் இவைகள் எல்லாவற்றையும் வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டு மென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மில் துணிகளுக்கு ரூபாய்க்கு

[Sri K. T. Raju]

[11th May 1954]

14 அணு போடுவதன் மூலம் கைத்தறித் துணிக்கு ஒரு நாளும் பாதுகாப்பு அளித்துவிட முடியாது. கைத்தறித் துணிக்கு உண்மையாகவே பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்றால் நூலின் விலை கட்டுக்கு மூன்று ரூபாய் உயர்ந்திருக்கிறதே அதைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த வருமான வரி திருத்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன்.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சரிகட்டுவதற்காகக் கொண்டு வந்த மசோதா இதுவாகையால் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இதை ஆதரிக்கும் காலத்தில் இதில் சில சந்தேகங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நீக்குவதற்கு இதை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அதை நான் விளக்கமாகத் திருத்தமாகச் சொல்லுகிறேன். திருச்சி ஷராய் கடைக் காரர்கள் விடுத்திருக்கும் அறிக்கையில் நன்கு தெளிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தங்கம் மூன்று வழியில் ஜனங்களிடத்தில் விநியோகப்படுகிறது. முதலாவது தங்கத்தை தங்கமாக வாங்கி ஆசாரிகளிடம் கொடுத்து நகையாகச் செய்து கொள்பவர்கள் ஒரு சாரார். மற்றொரு சாரார் நகையாகக் கடையில் பண்ணி வைத்திருப்பதற்கு சர்க்காருக்கு விற்பனை வரி கட்டிவிட்டு அதை வாங்கி வருபவர்கள். இப்பொழுது இருக்கும் வரியைப் போல மூன்று மடங்கு நான்கு மடங்காக உயர்த்த உத்தேசித்திருப்பதால் ஜனங்கள் இந்த வரியைக் கட்ட மறுக்கக் கூடும். அதனால் என்ன ஏற்படுமென்றால் நகை வியாபாரிகள் அந்த நகையை நேரிடையாகப் பண்ணக் கொடுத்து பண்ணியது போல பொய்க்கணக்குக்காட்டி சர்க்காருக்கு இப்பொழுது கிடைத்துக்கொண்டிருக்கும் கொஞ்ச நஞ்சு வரியும் பின்னர் கிடைக்காமல் போகும்படி செய்யக் கூடும். மேலும் நகைகளைக் கடையில் வாங்குவதை விட ஜனங்களால் நேரிடையாக ஆசாரிகளிடம் பண்ணிக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பமும் உண்டாகலாம். அந்த வாய்ப்பைத் தான் இது கொடுக்கிறது. ஒரு உதாரணம் எடுத்துக்கொள்வோம். பத்து தோலா தங்கத்தின் கிரயம் ரூ. 750. அதற்குக் கூலி 12 ரூபாய். சர்க்காருக்கு வரி ரூ. 2-2-0, லாபம் ரூ. 3. ஆக மொத்தம் பத்து தோலா கிரயம் 767 ரூபாய் 2 அணு வாகின்றது. இதில் அரசாங்கத்திற்கு வருமான வரி மூலம் வருவது ரூ. 2-2-0. இப்பொழுது சர்க்கார் புதியதாக விதிக்க உத்தேசித்திருக்கும் வரிப் பிரகாரம் பத்து தோலா தங்கம் 750 ரூ. கூலி ரூ. 12 லாபம் 5 ரூபாய். புதிய கந்தாயம் ரூ. 140. ஆகவே ரூ. 907 ஏற்படுகிறது. இதில் தங்கத்தை நேரிடையாக வாங்கி ஆசாரிகளிடம் பண்ணக்கொடுத்தால் இந்த உபரி வரி இருக்காதாகையால் பெரும்பாலான மக்கள் தங்கத்தை வாங்கி நேரிடையாக ஆசாரிகளிடம் கொடுத்து நகை பண்ண முயற்சிக்கக் கூடும். இவ்வாறு செய்வதால் அவர்களுக்குக் கிட்டத் தட்ட ரூ. 38 லாபம் ஏற்படுகிறது. வியாபாரிகள் மூலமாக பழைய முறைப் படி வாங்கியிருந்த போதிலும் கூட விற்பனை வரி சர்க்காருக்கு ரூ. 13-8-0 தான் ஏற்படுகிறது. ரூ. 2-2-0-லிருந்து ரூ. 13-8-0 வரை அடுத்த கட்டம் இருக்கிறது. கடைசி கட்டம் ரூ. 40-9-0. இந்த மூன்றுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வு அல்லது வித்தியாசம் செய்கின்றபோது புதிய வரி அதிகப் படியாக ஏற்படுகிறபடியால் ஏற்கெனவே சர்க்காருக்குக் கிடைத்துக்கொண்டிருந்த வரி கூட கிடைக்காமல் போகும் என்று நாம் அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு இந்த மசோதாவில் இடம் இருக்கிறது. புதியதாக நமக்கு வரி கிடைக்காவிட்டாலும் கூட ஏற்கனவே கிடைத்துக் கொண்டிருந்த வரியும் கிடைக்காமல் போய்விடும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“இப்பொழுதிருக்கும் மசோதாவின் ஷரத்து பிரகாரம் நமக்குப் புதியதாகப் பணம் வரப் போவதுமில்லை. ஏற்கெனவே கிடைத்துக்கொண்டிருந்த வரியும் இனி கிடைக்கப் போவதில்லை. அதைச் சர்க்கார் கவனித்து பாதுகாப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக, ரங்கூன் வைரம், கமலம் இவைகளுக்கு வரி விதிக்கக்கூடாதென்று ஒரு சாரார் சொல்லுகிறார்கள். அவைகளுக்கு வரி விதிப்

11th May 1954]

[Sri V. Balakrishnan]

*பதனூல் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படமாட்டார்கள். ரங்கன் வைரம் போன்ற கற்களை யார் உபயோகிக்கிறார்கள்? நடனக்காரி, பணக்காரி, கலைக்காரி போன்றவர்கள் தான் அதிகமாக இம்மாதிரி கற்களை வாங்குகிறார்கள். (Interruption by Sri K. Vinayakam.) வேலைக்காரி இக்கற்களைப் போடுவதில்லை. ஒரு வேளை கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வினாயகம் அவர்கள் வீட்டு வேலைக்காரி போட்டுக்கொண்டிருக்கலாமோ என்னவோ!

“ஆகையால், இம்மாதிரி விலையுயர்ந்த கற்களுக்கு வரி விதித்திருப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். நான் முன்னே சொல்லிய சந்தேகத்தை நிவர்த்திப்பதற்கு அரசாங்கம் இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்ற பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

* SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரியை ஏன் போடவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்கள் அதற்கு விளக்கம் சொல்லும் காலத்தில், கைத்தறித் தொழிலுக்கு இது உதவிகரமாக இருக்கும் என்று அவர்கள் புதிதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இது விஷயத்தில் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன வென்றதை அவர்கள் முதன் முதலில் நினைத்துவிடவேண்டும். ஒன்று இயந்திரத் தொழில் பெருக்கத்தை இவர்கள் ஆதரிக்கின்றார்களா, அல்லது உண்மையாகவே கைத்தறித் தொழிலை ஆதரிக்கின்றார்களா என்பதை அவர்கள் முதலில் தெளிவுபடுத்திவிட வேண்டும். முன்பு இந்த ராஜ்யத்தின் முதன் மந்திரியாக இருந்த ஸ்ரீமான் பிரகாசம் அவர்கள் மில் துணியை ஆதரிக்கக் கூடாது என்ற கொள்கையில் மில்களுக்கு ‘ஸ்பின்னடில்களை’ நிறுத்தினார்கள். அப்பொழுது காங்கிரஸ் மெம்பர்கள் அதை எதிர்த்து, நிச்சயமாக மில்களுக்கு ‘ஸ்பின்னடில்கள்’ ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்லி ஒரு பக்கம் மில்களை ஆதரித்து வந்தார்கள்.

“குடிசைத் தொழில்களை ஆதரிக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ரூ. 0-1-3 வரி போடுவதின் காரணமாக உண்மையாகவே கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆதரவு கொடுத்துவிட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இந்தச் சபையிலுள்ள 375 அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து இரண்டு ஆண்டு களுக்கு முன்பு கைத்தறித் துணிக்கு ஒரு விகிதம் ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானத்தை எகமனதாக நிறைவேற்றி மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பி வைத்தது உங்களுக்குத் தெரிந்து இருக்கவேண்டும். அந்தத் தீர்மானம் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பப்பட்டும் மத்திய சர்க்கார் இன்னும் அதைப்பற்றி நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. மத்திய சர்க்காருடன் போராடுகின்றோம், அவர்களை அணுகுகின்றோம் என்றெல்லாம் சொல்வதைக் கேட்டிருக்கின்றோம். இந்த அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகியதன் மூலமாக அந்தத் தீர்மானம் முழுதும் நிறைவேற்றப் பட்டவில்லை. இவர்களுடைய தீர்மானத்தை அவர்கள் ஒத்துக் கொள்ளும் படிச் செய்ய முடியாத முறையில் இந்த அரசாங்கம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. மக்களின் மேல் வரி போடுவதற்கு இந்தச் சர்க்காருக்கு கையில் அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர, கைத்தறித் தொழிலை ஆதரித்து விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

“எப்படி இவர்கள் கைத்தறித் தொழிலாளிகளுக்கு நல்லது செய்ய முடியும் என்றால், நூலின் விலையைக் குறைக்க வேண்டும். யுத்த காலத்தில் நூலின் விலையையும், லாபப் பட்டியலையும் பார்த்தால், மில் முதலாளிகள் எவ்வளவு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் லாபம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும். திருச்சி மில்லில் ஆறு லட்சம் ரூபாய் முதல் போட்டு விட்டு, 78 முதல் 80 லட்சம் ரூபாய் வரையில் லாபம் அடைந்திருக்கிறார்கள். மதுரை ஹார்வி மில்காரர்கள் ஒரு கோடி ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, அவர்களுக்கு அந்த நூல் விலையை அதிகமாக்கிவிட்டு, லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்தாமல் நூல் விலையை நிர்ணயம் செய்யாமலும் சாதாரண கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஏதோ கொஞ்சம் கொடுத்து உதவி செய்துவிட்டோம் என்று சொன்னால் அது பாமர மக்களுக்கு நன்மை அளிப்பதாவது. அது

[Sri M. Palaniyandi]

[11th May 1954]

மிகவும் மோசமான வார்த்தையே தவிர, உண்மையாகவே அவர்களுக்கு நல்லது செய்ததாகச் சொல்லமுடியாது. ரூபாய்க்கு ரூ. 0-1-3 வீதம் மில் துணி மீது விற்பனை வரி அதிகமாகப் போடுவதானது, பட்ஜெட்டைச் சரிக்கட்டுவதற்கும், கைத்தறித் தொழிலுக்கு ஆதரவு தருவதற்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

“ உயர்தரமான விலையுயர்ந்த வைரக் கற்களுக்கும், ஆடம்பரப் பொருள் களுக்கும் வரி போடுவதைப்பற்றி கவலையில்லை. ஆனால், கல்சர் வைரங்கள் தொழிலில் திருச்சி ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளிகள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். எங்கிருந்தோ யாரோ மூல தனம் போட்டு முடக்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிற கற்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்றது. ஆனால், அதைக் கூட அவர்களால் வாங்க முடியவில்லை. அதற்குப் போதிய பணம் அவர்களிடம் கிடையாது. இவர்கள் கற்களை வாங்கி பட்டை போடும் தொழில் செய்து வருகிறார்கள். செயற்கை வைரங் களுக்கும் வரி போட்டால் அது ஏழை மக்களைத்தான் பாதிக்கும். ரூபாய்க்கு இரண்டு கற்கள், நான்கு கற்கள் என்று விற்கக் கூடிய இந்த கல்சர் வைரக் கற்களைக் கொண்டு நகை செய்து கொள்ளக் கூடிய சாதாரண மக்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள். நம் நாட்டில் பெண்கள் நகை போட்டுக்கொள்ளவேண்டும் என்பது இந்தியப் பண்பாடாக விளங்கி வருகிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு பண்பாட்டையே எடுத்துவிடக் கூடிய அள விலே இந்த வரி இருக்கிறது.

“ சாதாரண ஏழை மக்களை பாதிக்காத முறையில், வரி கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவர்களுக்கு வரி போடுங்கள் என்று நாங்கள் சொல்லி வருகி ரோம். அப்படியில்லாமல் இம்மாதிரி இந்த செயற்கை வைரங்களின் மீதும் வரி போட்டால் இந்தத் தொழில் நசித்துவிடக்கூடும். ஆகவே, தயவு செய்து கல்சர் வைரத்திற்கு இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ தங்கத்திற்கு வரி என்று சொல்லும்போது, ஏன் ஆடம்பரப் பொருள் களின் மீது வரி போடக்கூடாது என்று கேட்கப்படுகிறது. பெரும் பணக் காரர்கள் வீட்டுப் பெண்கள் விலையுயர்ந்த வைரம் போன்றவைகளை இப் பொழுதெல்லாம் உபயோகிக்காத அளவுக்கு அவர்களுடைய பண்பாடு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் வித விதமான புடவைகளை அணிந்துகொள்ளும் பழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நகைகள் அணிந்துகொள்வதற்குப் பதிலாக அவர்கள் இப்பொழுதெல்லாம் படிப்பைத்தான் அணிகலனாக கருதுகின்றார்கள். ஆனால், ஏழை மக்கள் தான்—ஏன், நடுத்தர வகுப்பைச் சேர்ந்த பெண்கள் கூட—இப்பொழுது நகைகளில்தான் தாங்கள் சேமிக்கும் சிறு சிறு தொகையைப் போடுகின்றார்கள். ஏதோ கொஞ்சங் கொஞ்சமாகப் பணத்தைச் சேமித்து வைத்து கடைசியில் ஒன்றிரண்டு நகைகளைப் போட்டுக்கொண்டு விடுகிறார்கள். நகையில் பணத் தைப் போடுவதைத்தான் அவர்கள் பாங்கிகளாகக் கருதுகிறார்கள். தங்கள் மீது நகையின் ரூபமாக ஒரு பவுன் இரண்டு பவுன் இருந்தால் வருங் காலத்திற்கு உபயோகமாக இருக்கும் என்ற நிலையில்தான் அவர்கள் நகை செய்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே, தங்கம் வெள்ளி போன்றவை களுக்கு வரி போடுவது ஏழை மக்களைத்தான் அதிகமாக பாதிக்கிறது. பெரும் பணக்காரர்களின் மீது வரி போடுவதற்கு வசதி இருந்தால் போடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மசோதாவை பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு விடவேண்டுமென்று திருத்தத்தை ஆதரித்து என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.”

RAJA M. A. MUTHIAH CHETTIYAR OF CHETTINADH—“ Mr. Speaker, Sir, when I want to speak on this Bill I am reminded of the year 1937 when I had the honour of violently opposing the Sales Tax Bill of the Madras Government. I feel that the sales tax as designed then and as it is continued up till now, is not based on any rational principle. It should have been a purchase tax as